

DOMBOK

1753

TB 44

Bild 30 Bildens text på detta uppslag.

Till vänster står : Häre även höstetingsprotokoll 1753 för hela domsagan.

Aé: Varför denna notering?

VAR ÄR PROTOKOLLEN FÖR VINTER- OCH SOMMARTINGEN?

På höger sida står:

Wette Härads Urtima tingsrättsdombok rörande olagligheter wid Schee Pastorat Bild 140

Bild 30

Urtima ting i Vik 24 juli

Avser utredning om en längd för prästval i Skee, där en mängd sockenbor utesluts. - se PRINT

Bild 140

HT 3 sept. i Vik

Bild 240

No 15 Till detta Ting hafwer Regements Adjutanten Herr Petter **Laurentin** instämt förra Länsmann Simon Ohlsson i **Hustyfft**, med påstående: Att han, som år 1742 af bemte Adjutant tilhandlat sig **Kihbal** Tegelbruk, måtte utsäya, om han såldt till Krukumakaren Oluf Zimmerman i Strömstad Hr Adjutanten i bem:te Tegelbruks ugn stående Tak och murstens Tegel, emedan bemalte Krukumakare genom utgifwen Attest under d:n 26 Aug. berörde År, sådant wid handen gifwit, samt på dylikt sätt wid sidstl:ne sommaring blifwit frikjänd, att betala förenämde Tegels värde.

Wid uprop instälte sig såväl Hr Adjutanten Laurentin som Länds-

Bild 250

Länsmann Simon Ohlsson, hwilken senare, effter dess undfångne stämning, gaf Rätten till känna, att han hwarken såldt eller på annat sätt lemnat Krukumakaren Oluf Zimmerman förenämde Tegel ; Och emedan bem:te Hr Adjutanten härå begärer behörigt bewis, så blef honom sådant genom Extractum Protocolli bewiljat.

Bild 290

den 6 sept.

No 23 Enligit utwärdad stämning kjärar Regiments Adjutanten Herr Petter **Laurentin** till Bonden Anders Andersson i **Åhneröd**, med påstående: Att han som icke hägnat dess Åcker och Äng effter Lag, utan derigenom tillfogat Torstens i **Mellby** af Herr Adjutanten Arrenderade Hemman, åtskillige förfång, med dess Creaturs giätning, måste derföre umgälla hwad Lag förmår, samt förbindas giärdesgårdens uppsättja och Rätttegångskostnaderne ersättja.

Kjäranden ingifwer en Besiktnings Attest af nämndeman Lars Rasmusson i Rämne och Anders Engebrectsson i Blåskog utgifwen och underskrefwen, hwilka besiktigat

Ny sida

gat then enskijlte giärdesgård, som swaranden för sin egen Åcker och Äng bör hålla, hwartill Mellbys utmark angräntsar, och befunnit samma giärdesgård af 250. fambnar slo= och skygård wara aldeles ödelagd och i grund förstörd, så att Åboen på Mellby med största möda och stor fara för sitt folk å den sidan med sine Creatur giäta eller walla få.

Herr Befallningsman Engström gaf uppå swarandens begäran tilkjänna, det Mellbys Hemman för detta tagit del i den giärdesgård, som nu klagas på, berättandes derjemte att swaranden ej kan denna giärdesgård uppsättja, innan behörig Råst..ng? blifwer utstakad emellan Mellbys och swarandens Hemman. Swaranden påstår, att Mellbys Hemmans Åbo må blifwa pålagd taga del effter Lag i den giärdesgård, som skall inhägna dess Åcker och Äng, effter som dess ägor skola der intill stöta. Hwaremot Kjäranden refererar sig till sitt stämnings påstående och anhåller om 15 dr Srmts ersättning för åbrakte Rätttegångskostnader.

Dom

Det will wäl swaranden inwända,

Bild 300

da, att Mellby Hemmans Åbo och Brukare, bör tillika med honom hålla hägn och täppning omkring den Åcker och Äng, som swaranden enskijlt nyttijar och innehafwer: Men alldenstund Kjäranden, som är arrendator till Mellby Hemman, genom den ingifne besiktnings Attesten bewist, det bemalte Hemmans utmark intill berörde Åcker och Äng möter; Fördenskull kan icke Tings Rätten, emot 5. Cap: 2 §. B:B:n, pålägga Mellby Hemmans innehafware taga del i oftanämde giärdesgård, besynnerligen som detta mål ännu oinstämt är.

Hwad nu den påstodde plikten för giärdesgårdens nederliggande, angår; så emedan 3. § i berörde Capitel omständeligen beskrifwer, på hwad sätt laggild giärdesgård bör wara beskaffad, samt att byamän

theröfwer hand böra hålla, och 250 famnar giärdesgård enligt meranämde besiktnings attests innehåll skall wara omkring swarandens Äng aldeles odug-

Ny sida

oduglig och ödeliggande: Fördenskull pröfwar TingsRätten rättwist, samt i anledning af meranämde 5. Cap: 4. §: B:B: att pliktfälla swaranden till 11 dr Srmts böter, för det han icke effter Lag inhägnat sin Åcker och Äng, hwarjemte swaranden nu antydes, att innan nestkommande Wåhrtid förberörde dess Åcker och Äng med laga stängsel förwara. Kommandes sluteligen swaranden, att ersättja dess wederpars sine härmedelst åbrakte rättegångs kostnader med 6 dr Srmt, hwartil de skiäligen jemkade warda.

Bild 320

7 sept.

No 25 Uppsyninsmannen Johan Sigström och dess Hustru Ingrid Christensdotter samt deras dotter Laurina hafwa till detta Ting instämt Borgaren Johan **Norberg i Strömstad**, med påstående, att han måtte umgiälla hwad Lag förmår, för det han twärt emot Kjärandernes förbud, låtit upbygga en siöbod på deras strand **Norr sidan**, hwarföre de årlig skatt gifwa, och dermedelst gjordt dem stort intrång i theas gårdsrum.

Parterna instälte sig effter uprop genom Fullmäktige, å Kjärandesidan Herr Regiments Adjutanten Petter **Laurentin** och för swaranden Comparerade Notarien Johan Schmidt, hwilken senare gaf Rätten til Kjänna, att dess hufwudman för ungefär 8 dagar sedan kommit från Giötheborg då han wid hemkomsten först undfädd stämningen i detta mål, och emedan swaranden således icke njutit den stämningstid till godo som Lagen uti XI Cap: 4. §. Rätt:B:n utsätter så

Ny sida

så undandrager han sig alt swaromål i denna sak, intil dess laga stämningstid blifwit föregången.

Kjärande Fulmäktigen begärer, effter dess wederpars, icke denna gången härutinnan swar will lemna, att dess inkallade wittnen, måge Edeligen blifwa afhörde.

Dom

Wid så beskaffade omständigheter pröfwar Tings Rätten rättwist, att befria swaranden, intill dess han laga stämningstid åtnjutit, från swaromåls afgifwande i denna sak, kunnandes Tings Rätten för öfrigt i anledning af 17? Cap: 16. § Rätteg. B:n icke tillåta någre wittnen afhöras, innan Parterne å både sidor tillstädes komma, be

Bild 450

No 38 Ett mål, som avser personer på Östra **Hämmen**.

Bild 480

No 41 Mål, vari kapten d'Orchimont stämmer grannen Anders i **Ånneröd**, för att han under ett par dagar stängt inne 5 hästar, som kaptenen äger. Under dessa dagar har de inte fått mat och mist sina rumpor. Han menar, att det är Anders' 250 meter dåliga gårdsle, som varit orsak till att hans hästar kommit in på Ånneröds mark, warvid Anders tagit in dem till sig. – se Print. Jag skriver av.

No 41 Till detta Ting hafwer Capitain Wälborne Hr W:A: D'Orchimont låtit instämma Anders i Ånneröd Skiee sockn för det han natten emellan d. 11 och 12 Aug. samt sedan ifrån d. 13 til 14. dito haft 5. af Herr Capitainens Hästar uptagne och innestängde under föregifwande att the gjordt honom skada i dess Åcker och Äng, samt funnits där gångande, då likwäl 250. famnar giärdesgård omkring dess Åcker och Äng skall ligga neder och wara så oduglig, at den ej kan utestänga något slags Creatur, och jemwäl på några ställen dels ingen

Ny sida

ingen giärdesgård finnes, och som han på ett så olagligt sätt uptagit Hästarne och i synnerhet senare gången låtit dem stå innestängda och swälta ett helt dygn samt at då, de således warit under hans wård mist sine rumpor, hwilka på ett oförswareligit sätt äro afstympade, så påstår herr Capitainen, att swaranden icke allenast derföre må wara ansvarig utan ock plikta för sitt olaga förhållande och för thet han icke håller laggilda gierdesgårdar, samt utom den ersättning swaranden bör widkjännas för thenna åbrakte rättegång äfwenwäl återställa de 36 öre Srmt Hr Capitainen honom gaf d. 11 Aug. för det Hästarne effter swarandens berättelse gjordt skada i dess Åcker.

I lika måtto hafwer bem:te Anders Andersson instämt vice versa Herr Capitain D'Orchimont med påstående; Att Hr Capitainen måtte betala den skada, som dess hästar effter besiktning, honom på dess Åckrar tilfogat hafwa.

Parterne instälte sig å både sidor, tillika med Borgaren Engebrecht Hansson i Strömstad, och Inhyses mannen Jon Ohlsson i Strömswjken

Bild 490

ken, hwilka Herrar Kjäranden till wittne i thenna sak inkallat, som ojäfwade aflade then wanlige wittnes Eden och effter behörig förestälning om thess wig och wände, wittnade.

Imo Engebrecht Hansson; Att när Hr Capitainens Hästar släptes i betet på **Kihbal**, en 8. a 14 dagar förr än swaranden dem intagit, hade de sine fullkomlige rumpar, men strax effter det Hästarne derifrån utsläptes, såg han deras rumper wara afstympade. Upläst och widkjändt.

2do Jon Ohlson: Att samma dag då Herr Capitainens Hästar fördes från Anders i Åhneröd, som dem hade intagit, såg han deras rumper wara afstympade, men förut war wittnet, som dem dageligen såg, icke sådant warse.

Herr Kjäranden påstår til följe af de nu afhörde wittnen, att swaranden må anses med laga böter för det Hästarne, under det de woro ut i swarandens hägn och förwahr, blifwit så otilbörligen handterade, hwarjemte han yrkar sitt stämmings påstående samt anhåller få ersättning för åbrakte

Ny sida

åbrakte rättegångskostnader, som skola bestå uti stämmingspenningar, doms lösen, Chart: Sig:, hinder och tidsspillan med 20 dr Srmt underställandes sluteligen, om icke swaranden, som nu inför Tings Rätten tilstådt, det förenämde giärdesgård, under de 4. Åhren han brukat Cronogården Åhneröd, utan någon uprättelse warit nederliggande, bör från detta Åhneröds Hemman effter Lag wråkas.

Widrörande vice versa målet, så anhåller Anders Andersson, att få den skadan betalt, som Herr Capitains Hästar honom tilfogat, enligt nämdemännens Anders i Blåskogs och Anders i Risängens nu giorde intygande, hwilka skadan wärderat till 8 dr Srmt. Hwarjemte han helt och hållit nekar, att hafwa afstympt Herr Capitainens Hästar sine swantsar.

Herr Capitain D'Orchimont inwänder häremot, att han wäl kunde, i anseende til det stämningen blifwit försent honom i handom lefwererad, frångå alt swar i vice versa målet denna gången, men emedan för detta bewist är, det dess wederparts giärdesgård omkring Åhneröds Åcker och Äng hwaräst

Bild 500

hwaräst Hästarne skada giordt, är ödeliggande, så förmodar Herr Capitain ifrån alt påstående i denna omständighet blifwa befriad.

Utslag

Emedan af de i denna sak edeligen utförde 2ne wittnen är klarligen bewist, det Capitainens Wälborne Hr W:A: D'Orchimonts Hästar hafft sine rumpar behåldne förr än de blifwit af Anders Andersson i Åhneröd intagne och således misstänkt synes, att ju Hästarne, wid det de på sådant sätt woro under hans förwahr mist sine rumper; Ty och wid så beskaffade omständigheter, samt i anledning af 17. Cap: 30. §. Rätt:B:n, profwar Tings Rätten rättwist, pålägga Anders Andersson, att med sielf sin Ed intyga, om han antingen sielf, eller wet någon annan, hafwa afskurit förenämde Hästar sine Rumper, hwareffter TingsRätten, om swaranden denna Edgånga gitter eller ej, sitt ändeliga utslag i denna sak meddela will.

Sedan detta utslag wardt afkunnadt, anhåller swaranden om betänketid med Edens afläggande till nästa Ting, hwilket TingsRätten fant skiäligt til följe af 17 Cap: 32 § Rätt: B:n att bewilja.

Bild 530

No 46 Kyrkjo Inspectoren Johan Woldauer hade wäl til sidstl:ne Winterting instämt siö= och LandTullsBesökarn i **Strömstad** Sven och Carl **Ehnebomar** samt Sven Holm för det de utj Borgaren Hans Hanssons hus på **Norrsidan** kjäranden med hugg och slag öfwerfallit och eljest hemligen sökt giöra honom skada, hwilket mål, så wäl wid förenämde Winter= som ock wid sidstl:ne Sommar=Ting föresades, men i anseende till bristande bewis, har Tings Rätten, målets ändteliga afgjörande til detta Ting uppskiutit, som nu upropades, då nämnden intygade, att Parterne wid sidstl:ne sommar Ting blifwit förlikte och öfwerenskomne och således kan Tings Rätten härmed denna gången sig icke befatta.

Bild 560

No 55 Ett mål som handlar om hur en man som befann sig i ett rum på **gästgiveriet i Hede** hade blivit överfallen av flera män . Kärande var länsuppsyningsman Anders Lindberg och svarandena var kornett Wunsch m.fl. Gästgivaren heter Hans Holmström . 11 vittnen hördes. Lindberg använde peruk.- Kan ev. innehålla uppgifter, som berättar något om byggnaderna, dess interiörer el. andra intressanta detaljer. för övrigt.

MÅL VARI TESTAMENTEN FÖRETES

Bild 680

No 4 I detta mål förekommer Ragnilla Rearsdotter i **Solberg**, Skee. Ev den Ragnilla, som hör ihop med **Kil ,Nöddö eller Treje.**

Bild/110

Aé: *Numrering efter "lagfartsprotokoll".*

No 7 Gienom utgifwit bytes bref under d. 23 Julij sidstl. bewisar Swen Tranberg i **Kieball** Skie sockn, det han emot des ägande ofria Frälse hemman **Jortorp** och 100 drs Srmts millangifft tillbyt sig af Håfjunkaren Wälborne Hr Arfwid Berenhard Virgin des hela odels hemman **Mällby** i Skiee sockn belägit, anhållandes till den ändan bemålte Sven Tranberg till sin framdeles säkerhet å förenemde Mällys hemman om laga upbud som bewiliades

Ista g:n

Bild 1180

2 ärenden. Pantebrev avseende **Solberg**. Här finns mycket skrivet som kan ha betydelse för "släktkoppling". Ragnilla Rearsdotters namn förekommer. **Ev koppling till Kil och Nöddö eller Treje**.

Bild 1220

No 12 Mål om en bouppteckning avseende Måns Olufsson i **Skärbo** i Tanum

Bild 1440

No 2 Olof Eliasson får inteckning i **Stora Hogdal**.

Bild 1480

No 4 Grim Andersson i **Rossö** har bytt till sig del i **Hessland** av sin bror Anders Andersson mot att han lämnar sin fjärdedel i Rossö Mellangård.

No 6

Här kommer åter uppbudet för Sven Tranberg på Mällby- se bild 110, där ärendet har nr 7.

Bild 1530

FELAKTIGT INBUNDNA SIDORNA 279-289=bild 1530-1580 AVSER ÅR 1754

Bild 1530

"Intekningsdombok" f. VT Vätte o T 1754

Sid 281

28 februari

Bild 1540

No 1 Nils Simonsson på **Rossö** får inteckning i Hohem och Wästerby för utlånade pengar.

Sid 287

Bild 1570

den 7de Februarii

No 5 Efter skriftelig fullmakt, anhåller Borgaren **Nils Norberg** i **Strömstad** å dess faders Olof Ohlssons vägnar, at enligt obligation och pantförskrifning under den 30de October 1753, få Intekning ock Laga säkerhet, utj Herr Hofjunkaren A:B: **Wirgins** ägande, och under skattehemmanet Bojar tilhörande Torp, Kasan benämd, för en skuldfordran 500 dr Srmt. Wälbemälte Herr Hofjunkare fick part af förenämde ansökning, och derwid anförde följande.

Ehuru den af Nils Norberg, till högtährade lofl. TingzRätten ingifne fullmakt, utgifwen af dess fader Olof Jonsson /Aé: *Observera, att här står det ett annat efternamn på fadern /*, på Norre sidan Strömstad, till at söka Intekning på Torpet kan, under hemmanet Borjan /Aé. *Det står så /* för en förment, hos mig ägande fordran, i anseende dertill, af XV: Cap. 4 § Rättegångz B: bör för ogiltig förklaras, at den ej med mer

Sid 289, bild 1580

mer än med ett vittne styrkt är likwäl som en annan långt wigtigare omständighet, gör berörde Norberg skickelig, at för rätta tala och swära; ty will jag mig ifrån det förra begifwa, 2 el:r? 3 af berörde Cap: säger uttryckeligen, at the som för rätta tala och swara må, böra wara oberyktade, ärlige ock redelige män, men aldenstund jag påtager mig inför behörig domstohl bewisa merberörde N: Norberg, för 3 åhr sedan, hade bordt blifwa för ährelös förklarad, fördenskull underställer jag högtährade Lofl. TingzRättens ompröfwande om icke denna Nils Norberg bör med sin undfångne fullmakt från TingzRätten afwisas, hwaröfwer jag utbeder mig gunstigt utslag.

Borgaren Nils Norberg påstår såwäl, at den begierte Intekningen måtte blifwa bewilljad, som och at Herr Hofjunkaren Wirgin måtte bewisa sin här förut anförde talan.

Utslag:

Aldenstund Borgaren Nils Norberg nu icke är försedd med sådan Fullmakt, som Lagen uti XV Cap: 4 § Rättegångz B: tydeligen föreskrifwer, fördenskull kan Tingz Rätten icke willfara Norbergs begieran för denna gången, med den åstundade Intekningen, besynnerligen som Herr Hofjunkaren Wirgin

Aé: Här slutar sidan och fortsättningen finns inte med. –

I 1754 års dombok finns ovanstående mål i koncept, dvs kladd. Därav kan man se, att mål nr 5 avslutas med orden

Hr Hofjunkaren Wirgin theremot helt och hållit protesterat.

HÄR FÖLJER ÅTER PROTOKOLL FÖR 1753

Bild 1660

Skattelägg. av sågkvarn 23 juli på Aneröd och Ramdal i Hogdal

Bild 2140

Prot. 9 aug. från syn inför skatteköp av **Väderöarna**. Ansökan om att få köpa öarna hade kommit från kapten välborne Wilhelm Albrecht d'Orchemont

DOMBOK

1754

TB 45 Man har rört till protokollen. För lagfarter och inteckning finns dubbla protokoll. Lagfartsprotokollet vid sommartinget finns i 2 exemplar, varav det ena har fler ärenden än det andra.

Bild 30 *Skadad sida*

Här tycks stå att det avser Vintertinget. Av de följande -också skadade sidorna -framgår att det gäller Vette och Tanums häradsrätt. Första gången ett datum för tingsförhandlingen syns är på bild 120 och då står det den 29 januari. På lagfartsbokens protokoll på bild 4450 står det att tinget började den 28 januari.

Vinterting med Vette och Tanums häradsrätt 28 jan. 1754

Aé: Auditeuren Printz förekommer i flera mål vid detta ting.

Bild 210

No 20 Bryngel Sörensson från V. Hedängen. Tycks avse skogsdelningen mellan **Hogar, Vik och V. Hedängen**.
En omfattande text. Se PRINT

Bild 310/57 (*Aé: Lars Bohman är gift med en "släkting"*)

No 25 Uprop skiedde och Parterne förekommo uti instämnda saken emellan Uhrmakaren Baltzar Ludvigsson i Strömstad Kjärande och Borgaren Lars **Bohman** i Strömstad swarande, rörande att swaranden, som för 2. Åhr sedan emot ett lösn af sex dahl:r Srmts med 2 godo? mynts ränta, af Kjäranden til pant undfådt ett Byx säcks Uhr, må förbindas samma uhr emot ben:d penningar Kjäranden återlefwerera, jemte rättgångskostnadernes ersättjande.

Swaranden förmenar att den förskrifning under No 20 ..aj? 1752 som Kjäranden för ber:de Byxuhr utgifwit, med en bewittnad af Hr Adjutanten **Laurentin** och Besökaren Sven Holm, hwaritinnan han utfäst sig skola til? d. 25 Majj derpå följande betala ett under föreskrefne dato undfångit låhn stort 9 dr Srmt hwarföre han pantsatt ett Byxuhr med de wilkohr att om intet skulden betaless inom för

Bild 320 *Aé: Text försvinner vid inbindningen. För övrigt delvis svärläst text.*

förskrifningstiden, skulle swaranden få disponera Byxuhret. Swaranden inwänder hörjemte, at han harken lånt Kjäranden effter nämde skuldfordran ej eller af honom derföre emottagit det omtwistade uhret, utan har som Commisioniair? för Kjäranden Hr. Adjutanten Laurentin så wäl fådt penningarne som och derföre pantsatte Byx uhret, i anseende hwar..? swaranden påstår, att denna sak icke må wid röras innan bem:te Hr Adjutant til Tings Rätten, kan blifwa inkallad. TingsRätten har denna inwändning uti behörigt öfwerwägende tagit, och derutaf funnit, att Hr Adjutanten Laurentins hörande innan så mycket mera är nödwändig, som han lærer bästa uplysning i denna sak kunna gifwa hwarföre densamma H:R:n i följe af XXI Cap: ..? § R:B: til nesta Ting uppskiutes, då det åligger swaranden wid 10 dr smts wite bem:te Hr Adjutant instämma och parterne wid lika wite pålägga att sig då åter wid Tings Rätten inställa, til denna saks widare fullföljande.

Bild 360

No 29 Mål, där Hans Bryngelsson i Hedängen stämmer personer från **Kollekind och Torgonö**.

Bild 380

No 31 Mål, som handlar om ödegården **Hagetorp under Nedre Eigst**.

Bild 390

No 32 Bryngel Sörensson i **Hedängen** berättar att han sålt en del av gården till sin son.

Bild 420

No 35 Mål där Björn Andersson i Heden, kärande, mot Olof Gudesson i Heden med fullmäktige auditören Printz om rusthållshemmanet **Hede/Heden?**

Bild 450

No 38 Hans Bryngelsson i Hedängen mot Oluf Eriksson i **Yttre Buar**.

Bild 460

Aé: I följande mål kårar borgmäst. Jöran Sandström till Johanna Zahn, som har som ombud Simon Trullsson, som senare kallas Zahngren/Sandgren. Simon har släktanknytning till mig -se F.Ätavla 302- Alltså måste Jöran Sandström också ha släktanknytning. Han kan vara en för mig hittills okänd bror till den döde 302-Carl Gustaf Zahn, tegelfabrikör på Spoltorp. Får utredas

No 39 Enligt utvärkat skriftlig stämning Kjårar Borgmästaren i Strömstad Edel och Högaktad Herr Jöran **Sandström** til Madame Johanna Zahn med påstående: att swaranden, som wid Auctionen på någre dess afl:ne mans effterlemnade saker uti Junii månad Åhr 1752 budit effter förut giordt löffte och öfwerenskommande, at til sterbhus Interessenternes fördel och nytta, samma saker påbiuda, och dermedelst förekomma det de til alt för lindrigt pris icke måtte försäljas, oförk..nkt? kommit att stanna för ett på Nässinge Prästegård stående slaguhr til 30..? dr srmt, för hwilken summa bem:te Hr Borgmästare nu fordras af Auctionsförwaltaren Herr Befallningsman Engström, hwilken hos swaranden skal hafwa för giordt penninglån til ett gårde=kjöp? långt mehra att fordra, nu förbindas detta uhr sielf behålla, helst kjåranden förmenar kunna med klara och omständeliga skiäl bestyrka, sig icke hafwa för egne utan

Ny sida

utan endaste sterbhusets räkning och Interesse detta slag-uhr i förenämde afsigt påbiudit, derlikwål swaranden förnimmes icke wilja stå wid hwarcken sanning, löffte eller aftal, hwarmedelst kjåranden warit twungen emot sin wilja, att denna rättgång resa.

För swaranden instälte sig, effter skriftelig Fulmakt under d:n 28 Junij sidstl:ne dess måg Simon Trullsson, hwilken å sin hufwudmns wägnar nekar aldeles hafwa giordt det löffte och öfwerenskommande som Hr Kjåranden uti sitt stämningspåstående andragit utan til mera styrko wisar nu genom en af Hr Adjuncten Bagger d:n 26 i denna månad utgifwen Attest, att han effter auctionsförrättandet på **Spoltorp** biudit Hr Kjåranden i uppkjöp, på detta twistige uhr å supperchargeuren Häggs wägnar, 6 dr Srmt den kjåranden icke wille emottaga H! Kjåranden påstår, at såwål den nu ingifne attesten måtte

Bild 470

måtte edeligen besannas, som ock att nemde mannen And..? Engebr. i **Blåskog** och Jon Ohlsson i **Sundby** såsom wittne i denna sak måtte föras, emot hwilket intet jäf war at anföra, hwarföre de med hand å bok aflade den wanl:ne wqittnes eden, och effter behörig förestälning om dess wigt och wärde, wittnade serskilt.

1mo Jon Ohlsson: Att han war ombuden bewista Bouptekninges förrättandet på Spoltorp när Auctions Protocollet uplästes, taltes om slaguhret, som står på Nässinge då Madame Zahn yttrat sig, at hon förmente det Hr Borgmästaren Sandström det lærer behålla. Upläst och widkjändt.

2do Anders Engebretsson: Att han har blifwit af Hr Borgmästaren Sandström ombuden, när Bouptekningen skulle förrättas på Spoltorp.. att han wille säija?? til Madame Zahn, det slaguhret på Nässinge, skulle stå oförsålt för Hr Borg-

Ny sida

Borgmästarens Sandströms räkning.

Upläst och widkjändt.

Herr Kjåranden anhåller om upskof til näste Ting att inskaffa flere bewis till sitt kjäromåls fulltygande, hwartil Tings Rätten fant skiäligt sitt bifall lemna åliggandes althwarföre Parterne, att å ömse sidor till nästa Ting utan vidare stämning sig inställa, då äfwen Parterne påläggas att med sig hafwa de wittnen, som til uplysning i denna sak kunna tjena.

Bild 480

No 41 Hans Nilsson i **Öfwerby** har til detta Ting instämt sin granne Johan Gullbrandsson derstädes, med påstående: Att swaranden måtte wid wite påläggas så wål upsättja giäredesgård omkring sin enskijlte Äng hwarpå nyåker blifwit uptagen, som ock med laga stängsel inhägna hagen, benämd Kohagen, hwars giärdesgård skal

Bild 490

skall wara ödeliggande 2do Att swaranden må förbindas plöga? twärlänne för sin och kjerandens Åcker, på det plogmakten wid wåhrtiden icke må nedtrampa kjårandens dertil gräntsande Äng, eller Åckerjord på den samma lagga? 3tio Att så wål kjårandens som swarandens Boskap må städse i hopvallas och icke onödigtwis från ett til annat ställe, utan en dag på hwardera af parternas Äng betas.

När detta mål upropades, förekommo Parterne då kjåranden afstod sitt stämningspåstående effter som swaranden utlofwar sig fullgiöra hwad å dess sida åligger med Kohagens inhägnande jemte twärlännes plöyande för åckrarne samt Boskapens ihopwallande så länge Parterne icke begynt om wåhrtiden med utsädet och om Höstetiden effter inbärgningen.

Häri genom afstannade och emedan Parterne å ömse sidor anhöllo om Tings Rättens stadfästelse på denna förlikning, Ty warder sådant till den krafft och wärkan laglig wara kan, härmed gillad och stadfästad.

No 42 Avlidne Olof Jacobssons på **Sör Galtö** omyndiga barn fick förmyndare. En av dem blev Hans Nilsson på **Öfwerby**.

Bild 550

No 52 Ett mål som avser Anders Andersson på **Öddö** och Hans Rearsson på **Rävö**. Det talas om arvejord.

No 53 Avser också **Öddö** och **Rävö**.

Härefter förekommer några ärenden där kapten **d'Orchimont** är med.

Bild 640

No 61 Återkommande mål om kapten **d'Orchimonts** anklagelse att Anders Andersson i **Ånneröd** måste vara skyldig till att ha kapat svansarna på hans 5 hästar.

Aé: Jag har inte läst målet noggrant, men det verkar som d'Orchimonts anhållan om straff inte godkändes.

No 62 Mål, där **Lilla Hjälmsstad** förekommer. (Aé: Släkten på **Vik** tros komma från den gården)

No 660

No 63 Mål där bl.a. gästgivarna på **Vik** är inblandade.

Bild 690

No 67 Mål om värderingen av torpet **Hagetorp**

No 68 Avser **Daftön**.

Bild 660

No 63 Effter utwärdad skriftelig stämning kjärar Bryngel **Sören-Ny sida**

Sörensson och Gabriel Bryngelsson i Wäster **Hedängen** til gästgifwarpe Halfvord Larsson och Anders Halfvordsson i **Wijk**, med påstående 1 mo Att swaranderne måte framfwa behörige Documenter och therigenom bewisa hwad rättigheter swaranderne äga til den utmarken och beteshage, som till en stor del ligger i kjärandernes rågång och rätta linea wid theas Äng söder stigarne?, emedan kjäranderne förmena theruti böra hafwa del. effter den af utmarck blifwit uptagen och 2 do Att den Intagan, som swaranderne sedan 1727 Års dom inhägnat, hwilken til en del är, uppbygd? och är belägen när intil Wijk, måtte til utmarken återläggas, och swaranderne med behörige böter anses, för det de olofl. sådamt intagit.

Swaranderne inwända wid första stämningspåståendet, att de icke äro pliktige wisa theas rättighet

Bild 670

het och utkomst til sin wälfångne Ägendom, utan åligger kjäranderne med giltige bewis styrka sitt kjäromål, och om den twistige beteshagen warit sedan 1727 Års dom Intagen. Kjäranderne afstodo härwid i brist af bewis, detta stämningsmålet, i anledning häraf swaranderne för alt anspråk härutinnan frikallas.

Til andra stämningsmålet lemnade swaranderne det beskied, att de icke inhägnat någon Intaga, men wäl uppbyggt någon åckerjord af utmarcken, som de icke wilja förwägra skola til delnings gå.

Kjäranderne yttra sig härwid, att de allenast genom sidstnämde stämningsmål wil i det högsta förwara? sin rätt att alla Intagor, som sedan 1727 Års dom fäldttes?? blifwit intagne, må til skiffes gå, wid Landtmäterie delningen emillan Parternes Egor, samt således afstår sin talan denna gången, hwarwid Tings Rätten låter bero.

TESTAMENTEN, INTECKNINGAR mm

Bild 780

No 2 Testamente för Stenar Nilsson i **Treje**.

Bild 840

No 14 Bouppteckning inges efter Björn Gudesson i **Renshogen**. Den uppges bara vara mottagen och att bevis lämnats.

Bild 850

No 17 Gåvobrev av Jöns Christensson till dottern Britta Jönsdotter på del av **Rossö Innegård**

Bild 880

Sommarting Vette o Tanum 10 juni i Vik

Bild 940

No 5 Fortsättning på målet mellan Lars **Boman** i **Strömstad** och Baltzar Ludvigsson ang. ett byxur. Man hade förlikts. Troligen hade man talat med adjutant Laurentin för att klara ut det hela.

Bild 980

No 11 Hans Bryngelsson i **Hedängen** stämmer Oluf Eriksson i **Yttre Buar** om någon del mark. Parterna hade förlikts innan tingsförhandlingarna började

Bild 1060

No 21 Ett mål som avser **Treje** i Skee sn och ett testamente.

Bild 1080

No 22 I målet nämns en dräng Sven Hansson i **Överby**. Så tycker jag att det står. Har sett hastigt. Gäller ett arv som har med **Torim** i Lur att göra.

Bild 1090

No 24 Instämde saken upropades och Parterne, Regiments Adjutanten Ädle Herr Petter **Laurentin** Kjärande, och förre Länsmän Simon Ohlsson i **Hustyfft**, swarande, förekommo, rörande Kjäreandens påstående: Att swaranden bewisa måtte hwad makt och myndighet han ägt at försälja Kjäreandens i **Kijbal Tegel**-

Bild 1100

Tegelugn warande Tegel, till Krukomakaren Mäster Oluf Zimmerman, samt dessutom förbindas förnöya Kjäreanden med dess utlagde Kostnaders återbetalande, som han så på detta Tegel som det mera användt.

Swaranden förnekar aldeles att hafwa såldt förenämde Tegel till Krukomakaren Zimmerman eller någon annan, och påstår at sådant må i bewis ledas hwaremot Kjäreanden framlefwereade ett af bem:te Zimmerman d:n 26 Augusti 1742 utgifwen Attest, hwarutinnan han berättar sig hafwa af swaranden, Länsmän Simon Ohlsson tilhandlat sig Kijbals Tegelbruk, tillika med ugnen och någon obränt sten som hade stådt i ugnen öfwer wintern och mästedelen af watten förskiämd. i anseende hwartill Kjäreanden förmodar sig nog bewist, det swaranden försåldt det omtalade Tegel.

Dom

Innan detta måhl med lagligit slut kan afgiöras, finner TingsRätten nödigt, att Krukomakaren Zimmerman bör

Ny sida

bör yttra sig öfwer swaranden Simon Ohlsons anförande om förnekandet at hafwa til honom såldt förenämde Tegel, besynnerligen som twisten derupå nu endast berör huru och på hwad sätt bem:te Zimmerman fådt tilstånd detta Tegel til egen nytto använda; Fördenskul finner TingsRätten rättwist uppskiuta denna sak til nesta Ting, då Kjäreanden Hr Adjutanten Laurentin til följte af 17. Cap: 33. § Rätt:B: ålägger, så wida ingen wänlig förlikning dessförinnan emellan desse Parter kan träffas, at krukomakaren M:r Oluf Zimmerman inkalla, til at höras öfwer swarandens härförut gjorde anförande, på det Kjäreanden derigenom må desto fulkomligare kunna sitt kjäromål styrka, til hwilken ända Parterne påläggas, at utan vidare stämning sig wid nesta Ting til denna saks vidare? fulföljande böra inställa.

No 25 Målet mellan borgmästaren Jöran **Sandström** och Johanna **Zahn** genom sin fullmäktige Simon Trullsson angående auktionerat arvegods efter Gustaf Carl Zahn fortsätter.

Bild 1110 fortsätter målet

Madame Johanna Zahn, genom dess måg Simon Trullsson, swarande, angående ett wägguhr, som Hr Kjäreanden wid Auction, uppå afl:ne Directeuren Gustaf Carl Zahns qwarlemnade Ägendom, inropat, och gaf Herr Kjäreanden tilkiänna, dett han med sin wederdeloman öfwerenskommit, det denna sak til nesta Höste Ting blifwer uppskiuten, efftersom Hr Kjäreanden dessförinnan lofwar att föryttra det omtwistade wägguhret samt swaranden och dess medarfvingar, före ber:de wägguhr förnöya...? (Aé: Text osynlig i inbindningen) hwarmed swaranden sig nögd förklara, och således kommer denna rättegång til nesta Ting att afstanna.

Bild 1160

No 32 Borgmästaren Jöran **Sandström** är instämd av åborna på **Daftö** i ett mål, som avser öar na **Wahlön** och **Kalfholmen**. Där uppger Sandström att holmarna alltsedan 1658 skall ha varit kronoholmar. Ett mål med mycken text. Avslutas på bild 1200.

Bild 1240

No 37 Bonden, beskiedelig Swen Tranberg anhåller hos TingsRätten, dett 2ne nämдемән må blifwa förordnade, at syna och besiktiga den giärdes gård. Åboen på **Åneröd** Anders Andersson upsatt och är belägen näst intil Kjärandens ägande **Mellby** Hemman, på det derigenom utrönas må, om icke bem:te Anders Andersson dymedelst intaget någon del, som Mellby Hemman tilhörer, hwilken han til nesta Ting, om intet sådant med godo kan skie, tänker genom laga dom återfordra, Til hwilken ansökning Tings Rätten fant rättwist sitt bifall lemna, och ity befaller nemdemännen Anders Engebretsson i Blåskog och Anders Björnsson i Risängen, at uppå Sven Tranbergs kallelse, dess begäran härutinnan fulborda, och tilförlåteligit beskied deröfwer til honom aflemna.

Bild 1250

No 40 Anders Trulsson på **Långö** stämmer åborna på **Älgö** för vissa olägenheter de åsamkar hans mark.

Bild 1270

No 44 Målet mellan borgmästare Sandström och åbor på **Daftö** om holmarna **Wahlön** och **Kalfholmen** fortsätter. Många riktigt gamla dokument återopas.

Bild 1400

No 55 Mål där far till Johan **Norberg** uppges vara Olof Jonsson strandsittare vid **Strömstad** Avser en silverkanna som utgjort pant. Johan Norberg uppges ha rest till Malmö.

Bild 1430

HT 21 okt. i Vik

Bild 1630 Här förekommer ett mål, som börjat lite tidigare och är väldigt skrymmande. Namn som Råbsam och många vittnen förekommer.

Bild 1670 Samme Råbsam förekommer här under

No 27

Bild 1680

No 28 Virgin på **Blomsholm** hade stämt Crono Befallningsman Engström, som sågat virke och malt säd på **Dyne**, men Virgin tog tillbaka sin stämning.

Bild 1710

No 33 Anna Rasmusdotter i **Risängen** stämmer Engebrekt Jonsson i **Salen** för barnearv.

Bild 1750

No 36 Pär Jonsson i **Torgonö** kärar till Oluf? Askiersson i **Kampetorp Ödegård**. Det gällde stöld ur en rockficka. Många vittnen hörs, bl.a. från **Rävö**.

Bild 1790

No 38 Til följe af Tings Rättens upskofs utslag under N: 13 Junii sidstledne, uti saken emellan Regiments Adjutanten Ädle Hr Petter **Laurentin** Kjärande och Förre Ländsman Simon Ohlsson i **Hustyfft** swarande, angående, at swaranden må wisa hwad makt och myndighet han ägt at försälja Kjärandens i **Kijbals** Tegel ugn, warande tegel til Krukomakaren M:r Oluf **Zimmerman**, samt dess utom förbindas förnöya Kjäranden dess

Bild 1810

dess utlagde kostnaders återbetalande som han så på detta Tegel som det mera användt, förekommo wid uprop nu åter berörde Parter tillika med bem:te Krukomakare hwilken senare ingav följande skrifftel. swar så lydande:

Bild 1790

Wälborne Herr HäradsHöfdinge Samt den Högtärade Lofl. Härads Tingz Rätten

Huruwida iag nu kan finnas skyldig at swara eller öfwertyga något i den af Herr Adjutant Laurentin mot Ländzman Simon Olsson instämde sak, rörande något förskiämt och til intet nyttigt eller dugeligt Tak= och murstens tegel, underställer iag den hög-

Bild 1800

Högtährade Lofl: TingzRättens rättwisa ompröfwande, som behagat fr detta frikänna mig för alt ansvar med mera som depå följa kunde i samma sak, hwilket och, enligit den här med nu inlefwederade dom d: 20 September 1753, af Bohus Lähns och Wjkernes Wällofl: Lagmans Rätt blifwit stadfäst, ock således förmodar iag att njuta

Lagens föreskrift och rättwisa til godo, och för öfrigit utj vidare genmäle mig icke begifwer. Förblifwer med wördnad.

Den Högtärade Lofl: Härads Tingz Rättens
Ödmiuke
Tienare
Olof Zimmerman

Swaranden Simon Ohlsson, påstår att Zimmerman dess utgifne Attest under d: 26 Aug. 1742 angående berörde Tegels tilhandlande af Simon Ohlsson, må om dess riktighet lagl. bewisas eller ock det nu omtwistade Tegel betala, emedan Simon Ohlsson säger sig på intet sätt hafwa til Zimmerman aflåtit samma tegel, utan wid det Zimmerman accorderade af Simon Kijbals tegelugn, har han frågat bem:te Simon Ohlsson, hwem den odugelige och obrände tak och mursten som deruti låg, skulle hafwa? hwartil han swarat; den gier jag fahnen, som orden lydde, och den har jag intet at giöra med. hwarföre han förmodar från alt answar blifwa befriad.

Kjäranden anhåller at Simon Ohlsson, som effter den omrörde Attesten försåldt det omtwistade Teglet, må honom derföre wara answarig och han för-
Bild 1820
förbindas fullgiöra hwad stämningen innehåller, och dessutom för sine utlagde kostnader effter nu ingifwne förteckning med 4..? 6 dr srmt ersätta.

Dom

Som på intet sätt blifwit i bewis ledt, att swaranden Simon Ohlsson til Zimmerman försåldt det omtwistade Tak= och murstens Tegel; Ålså finner Tings Rätten rättwist, til följe af 33 § i 17. Cap: R.B:n, att befria swaranden Simon Ohlsson från Hr Kjäranden Laurentins Kjäromål härutinnan Och aldenstund Krukomakaren Mäster Oluf Zimmerman genom dommar så wäl wid denna Tings= som Bohus Lähns Lagmans= Rätt, N: 18 Majj och 20 Sept. år 1753 blifwit frikjänd, wid den då af Hr Kjäranden mot Zimmerman reste rättegång, angående detta Tegel och detsammas ersättjande, från alt answar i berörde sak, Fördenskul wil det icke anstå TingzRätten, emot XXXI. Cap: R:B:n samma dommar på något sätt ändra eller uphäfwa utan pröfwar rättwist, att Krukomakaren Zimmerman i följe

Ny sida

i följe derutaf, för alt vidare genswars gifwande eller bewis framskaffande i denna sak frikjänna hwarmed ock Hr Kjärandens påstådde kostnaders och skadestånds ersättjande til intet förswinner.

Bild 1850

No 42 Återkommer målet om stöld ur en rockficka. Berörda är Per Jonsson i **Torgonö** och Oluf Askielsson.

Bild 1930

No 47 Gästgivaren Oluf Eliassn på Stora **Hogdal** instämd av hofjunkaren Virgin på Blomsholm för att han hotat att skjuta ihjäl första person från **Ånnerödsågen**, som kom dit.

Bild 1940

No 48 Hovjunkaren Virgin i **Blomsholm** hade också stämt Nils **Norberg** för att denne varit oförskämd mot Virgin vid tinget i **Vik**. Norberg hade skrivit ett brev och bett om förlåtelse. Brevet lästes upp och togs till prot.

Bild 1950

No 49 Mål där förutom gården **Tågeröd**, även Östra och Västra **Hämmen** förekommer.

Bild 1990

No 57 Återkommer målet om en pantsatt silverbägares lösen, Målet berör Oluf Jonsson i Strömstad och hans son Johan Norberg. Det uppges att den förstnämnde har avlidit och den senare har rymt till Norge. Målet kan inte tas upp.

Bild 3550

Lagfartsprot. vid sommarting 10 juni

Aé: Det finns ytterligare att protokoll, som avser lagfarter från detta ting.

Bild 3560

Detta är konceptprotokollet, som är det kompletta protokollet. Det har 8 ärenden mer än det renskrivna protokollet, som börjar på uppslag 3660

No 1 Resö

Bild 3570

No 2 Resö Nedergård- laga fasta beviljades

No 3 Småris- fasta

No 4 Wedön- 1sta

Bild 3580

No 5 Varp- laga fasta beviljades

No 6 Tova- fasta

No 7 Bramseröd- 1sta

Bild 3590

No 8 Enligt för TingsRätten upgifwit Kjöpebref dat, d;:b 21 Febr. sidstl:ne, bewisar Anders Trullsson på **Långöen**, det han af Johannes Gullbrandsson och Mari Askudsdotter, för Kjöpeskillingen 450 dr Srmt tilhandlat sig 1/4ding i odels och Båtsmans Hemmanet **Öfwerby**, belägit i Tanums Härad Lurs sockn, hwarå Kiöparen nu om laga upbud anhåller, som bewiljades honom tillhanda 1sta g:n

No 9 Sätorp- fasta

No 10 Sör Svandal- 1sta

No 11 Sörgård.- 2dra

No 12 Bräcke 2dra

No 13 Stenaröd- 1sta

Bild 3600

No 14 Boråsgården – 1sta

No 15 Ödön- 2dra

No 16 Tova- 2dra

No 17 Långön, Tjämnö

No 18 Liveröd- 3dje

No 19 Lindholmen - 3dje

No 20 Gissleröd- 2dra

Bild 3610

No 21 Nedre Strängen- 2dra

No 22 Bräcke- 2dra

No 23 Andra gången Continuerades med lagfarten afs 1/4del uti odels hemmanet **Öfwerby** Lur sockn, som Johannes Gulbrandsson derstädes af des swärmoder Marin Jönsdotter på Öddön för 77 dr Smts köpesumma sig tillhandlat.

No 24 Surtung- 1sta

No 25 Tredie g:n upbuds hela odels hemmanet **Mälby**, som Swen Tranberg, emot des ägande fria Frälse hemman Jortorp och 100 dr Smts millangifft, sig tillbyt.

No 26 Musön- 3dje

No 27 Tormoseröd- 3dje

Bild 3620

No 28 Nedre Lommeland- fasta

No 29 Torim- 2dra

No 30 Björnhem- fasta

No 31 Wälle- fasta

No 32 **Treje**, Skee- 1sta

No 33 Torim- 1sta

Bild 3630

No 34 Nygård- 1sta

No 35 Utängen i Tanum- 1sta

Bild 4440

Lagfartsbok för vintertinget- snyggt skrivet

Bild 4450 Här börjar första målet, men det har inte markerats med nummer. Det gör jag
No 1 Otterön - Fasta

Bild 4460

No 2 Kalvön- fasta

Bild 4470

No 3 Renshogen- fasta

Bild 4480

No 4 Hessland- 3dje uppbud

No 5 Lindholmen- 2dra uppbud

No 6 Rossö- 1sta gången

No 7 Tova- 1sta gången

Bild 4490

No 8 Bräcke- 1sta

No 9 Åseröd- 3dje

No 10 Apelsäter- 3dje

No 11 -Numret är överhoppat

No 12 Lindholmen 3dje

No 14 Mällegården 1sta

Bild 4500

No 15 Liveröd- 2dra

No 16 Rusthållet Sörgård. 1sta

No 17 Mällby- för Sven Tranberg- 2dra

No 18 Nedre Strängen- 1sta

No 19 Surtung- 3dje

No 20 Överby- 1sta

Bild 4510

No 21 Strand, Hogdal, 3dje

No 22 Nedre Högstad- Fasta

No 23 Musön- 2dra

No 24 (Numret finns inte utsatt i prot.)

Torhem i Tanum- 1sta

No 25 Båleröd- Fasta

Bild 4520

No 26 Båleröd- Fasta (en annan del)

No 27 Öddö- 1sta

Tingsskrivningar från sommartinget. – (Flera bouppteckningar finns här)

No 11 Bouppteckning avseende avliden på Treje

Bild 5110

Prot. från syn på **Risängen-**

Bild 5190 En skrivelse om gästgivaren Anders Jonsson i Eigst. En lång skrivelse, daterad 7 februari 1756. Den är skriven av kyrkoinspektör Johan Wolfdauer på begäran av skräddaren Erik Reinicksson. Efteråt finns noteringar, som avser år 1755.

Allt verkar höra ihop med det dråp, som Anders Jonsson gjorde sig skyldig till på torpet Hagetorp den 29 november 1755, som togs upp vid tinget samma år.

Bild 5240

Syn 22 juli 1754 på **Mjölkebackas** såg och sågqvarn i Skee socken. Kvarnen uppges ligga 1 1/4dels mil från Blomsholms kvarnar. Namnet Råbsam förekommer.

Bild 5300

Syn den 5 november 1754 på Vettelanda

Bild 5500 Söndrig sida.

Syn 22 januari 1754 på säteriet Blomsholm

DOMBOK

1755

Bild 40

VT 18 febr. i Vik för Vette o Tanum

Adjutanten Petter Laurentin agerar som juridiskt ombud i några mål.

Bild 400

No 45 Målet om en pantsatt silverbägare, där Johan Norberg förekommer. Norberg är gift med Kierstin Berg.

Bild 410

No 46 Instämde saken upropades och Parterne förekommo Bryngel Sörensson å egne och sin måg Anders Halfvordssons, samt sonen Gebriel Bryngelsson, å egne wägnar, Kjärerander, och Crono Befalningsman Högaktad Herr Eric Engström. Gästgifwarne Halfvord Larsson och Anders Halfvordson i **Wijk**, swarander, ang:de 1:mo Att Herr Befalningsman måtte wisa med hwad

Bild 420

hwad skiäl han inhägnat Orremyran wid Wärpedelet och then såsom Äng nyttjar, ther likwäl samma mark, då 1727 Åhrs dom d: 12 Junii utföll, war then tiden en samfäldt utmark för Wijk, Wäster **Hedängen** och Norr **Hogar**, 2:do Att Halfvord Larsson och Anders Halfvordsson måtte wisa med hwad rätt the under torpet **Spärebeck** inkräktat ett stycke af then jord, som enligt förberörde dom, then tiden äfwen skal warit samfäldt utmarck.

Herr Crono Befalningsman Engström anförde följande:

Att han så mycket mindre effter Kjärerandernes angifwande hwarcken inhägnat eller inhägna låtit Orremyran wid Wärpedelet, som han långt effter dess intagande tilhandlat sig ofri FrälseHemmanet Hogar, likmätigt köpebref af d: 20. Novembr. 1745. dock är honom nogsamt bekant, at den icke på något oskiäligt sätt alt hittills än nyttjad til Hemmanet Hogar, utan effter 1731 Åhrs Landtmäterie delning och denna Lofl.

Ny sida

Lofl. TingsRätts stadfästelse dom derå, af d:n 25 Febr. 1732. både under den tiden Kjäreranden Bryngel i Hedängen och andra warit ägare af bem:te hemman, troliget synes ock, at denna Intaga är giord, förr än denna Lofl: Tings Rätts dom, dat: d: 12 Juni 1727. afsades, men skulle annorlunda wara, och sådant kan genom owäldige personers berättelse bewisligt göras, utan edeligt afhörande, det Kjäreranderne mig tilförene icke anbudit, så har jag aldrig nekat, eller nu nekar, at ber:de Intaga wid förestående delning må anses lika med den öfrige skog och mark, som bör komma til samfält delning, och sålunda warit ganska onödigt, at beswära domstohlen med detta ährende, som eliest genom denna Lofl. Tings Rätts dom af d: 5. Febr. Åhr 1754 under 6te puncten på det sättet är afgjordt, at Tings Rätten förmodar wederbörande Landtmätarre lærer wid delningen effter sin Iustration? iakttaga, det kjäreranden

Bild 430

denne i theras påstående om möyeliget är wilfara; dock så, at hwar af Parterne undfår sin riktiga del tilsammans i rätt solskifte, effter Hemmanens belägenhet, och intet af Hemmanen derigenom någon oförrätt tillskyndas. Och som Kjäreranderne således tyckes missbruka rätttegången; Fördenskul ödmjukel:n anhålles, det the enligt R:B:ns 29 Cap. 1. §. måge med behörige böter anses, och dertil gjälda doms lösen, stämplat papper samt underhåll för Hr Befalningsman 2 dr om dagen jemte skiutspenningar för 2ne Hästar.

Gästgifwarne Halfvord Larsson och Anders Halfvordsson swarade i det mot dem gjorde påstående; Att de icke undandraga sig utlemna det stycke mark wid torpet Sparebäck, til samfält delning, samt flytta gierdes gården derstädes på rätt och behörigt ställe, hwarmed Kjäreranderne i det påståen-

Ny sida

stående sig nöyde förklarade, i anseende hwartil bör sådant til Parternes effterlefnad lända innan Kjäreranderne widgå at Herr Befalningsman Engström blef ägare af Hogar, har Orremyren warit inkräktat, men att sådant skiedt effter 1727 Års dom, det wilja kjäreranderne med Hans Hansson i Wärp och Hans Larsson i Folkestad bewisligt göra, hwilket de anhålla måtte edeligen utföras, som bewiljades, hwareffter nämde wittnen aflade ojäfvade den wanliga Eden, och thereffter alfvarsam förestälning om dess wigt och värde, wittnade serskilt.

1:mo Hans Larsson; At Åhr 1726 då Landtmäterie delning skiedde emellan Hogar och Wijk samt Wärp rågång upgicks, war Orremyren icke inkräktad, men 2 Åhr thereffter eller 1728 blef en del af Orremyren ifrån Wärp dele och til den gamla giärdesgården emellan den gamla och den nya Intagan under det Anun Hansson åbodde Hogar, och afl:ne Hr Probstens Ödman war deraf ägare, ingiärdad i samma dele som den nu befinnes.

Upläst och widkjänd.

2:do Hans Hansson: Wittnar lika med föreskrefne wittnesmål, som hörde det samma upläsas och

Bild 440

och samma widkjände.

Sedan desse wittnen blifwit afhörde, gaf Hr Befalningsman Engström tilkjänna, at han sitt gjorde påstående wil afstå emot det Kjäranden Bryngel Sörensson nu lofwade honom godtgjöra dess kostnader med 2 dr Srmt hwarföre Parterne förklarade sig wilja denna rättegång afstanna, hwilket Tings Rätten och för sin del bewiljar.

Bild 450

No 49 Återkommer målet mellan Virgin på Blomsholm och Nils Norberg i Strömstad om återfående av grundlega för Nordsidan. Parterna hade ingått förlikning, som nu fastställdes.

Bild 470

No 52 Återkommer målet mellan Virgin och gästgivaren Oluf Eliasson på St. Hogdal. Uppsköts.

Bild 530

No 63 Uti ingifwen skrift gaf Hofjunkaren Wälborne Herr Arfvid Wirgin tilkiänna, det han wore sinnad låta uppsättja en **Mjölqwarn** med ett par stenar uti **Strömen** som delar sig emellan Strömstad och hans skattehemman **Böyar**, anhållandes att det af honom utsedde qwarnstället måtte blifwa synat och besichtigat, samt närgräntzande qwarnägare och grannar theröfwer hörde med begiäran at wiss tid till samma syns hållande måtte utsättas. och

Resolverades.

Som denna Herr Hofjunkaren Wirgins begiäran är enlig med 20 Cap: 4 § B:B: ty finner Tings Rätten rättwist sitt bifall lemna till det utsedde qwarnställets besichtigande, och skall förthensskull Termin till berörde syns förrättande i så god tid utsättas att grannar och närmaste qwarnägare om thenne syn kunna få *(Aé: en del av de närmaste orden har strukits över men också markerats med skilda streckar under, som vanligen betyda återkallelse av det överstrukna- den avsedda texten har därför kanske inte tyts helt korrekt av mig)* behörig kallelse, hwarom behörig försorg kommer att dragas.

Bild 600

Sommarting 23 maj i Vik

Bild 1070

No 53 Återkommer målet mellan Virgin och gästgivaren Oluf Eliasson i St. Hogdal.

Bild 1130

HT 21 okt. i Vik

Bild 1140 Det anges att inteckningar och lagfarter tecknas i särskilt protokoll.

Bild 1170

No 3 Anders Halfvordsson på V. **Hedängen** stämmer sin svärfar Bryngel Sörensson för att inte ha fått ut ett köpebrev avseende Hedängen.

Bild 1190

No 8 Ett långt mål avseende fiskare på **Rossö**, bl.a. Björn Jonsson, som utsatts för en stöld på **Dyne** strand.- se PRINT

Bild 1340

No 25 Wid skattewärderingens upläsande uti Tings Rätten, som blifwit för

Bild 1350

förrättad d:n 6. Junii 1755 på Cronohemmanet Stora Rogstad uti Wätte Härad och Skie sockn belägit, infant sig Directeurskan Madame Johanna Zahn genom sin måg Simon Trullsson, som å sin swärmoders wägnar ingaf följande skriffit med begäran atden måtte i domboken blifwa intagen som bewiljades, lydande som följer:

Emedan grunden til mitt innehafwande Kostsamma Tegelbruks conservation, som är upbyggt på Bäcke Rågstadts ägor, endast är och städse warit at få nyttja den sand och lera, som på Stora Rogstad finnes, i anseende hwartill min sahl. man så wäl i sin lifstid, som iag sedermera effter des dödeliga frånfälle, sökt thetta Hemman Stora Rogstad, såsom aldeles omisteligt, under Bruket bekomma, hwilcken ansökning, medelst emellan kommen förening med hemmans åboerna, kommit at afstadna, intill sidstledit år, då Regements Adjutanten Herr Peter Laurentin sökte at få thet samma under frj disposition, at therå ett Tegel slageri uprätta; Men som sådant lände till mitt Tegelbruks präjudice och undergång, som i then hendelsen skulle lidit brist på Rudimateria har Konungens Befallnings hafwandens igenom utslag af d. 10 Maii sidstl., dess obilliga begiäran högrättwiseligen afslagit, med tillåtelse för åboerne, at få thet till skatte inlösa, hwarpå skattewerdering d. 6 Junii lagligen blif-

Ny sida

blifwit wärkställd; Och som detta senare icke mindre, än Regements Adjutanten Laurentins gjorde försök ländra mit bruk till förkränkelse, i ty, at åboerne, effter erhållande skattekiöpebref, icke allenast skola wara sinade at förbiuda mig all sand och leras afhämtande å Stora Rougstads grund, utan och betaga mig mulebetet för Bruks Creaturen uti den på samfälte marck uprögte oxehagen; Alt therföre, och till förekommande af en så stor totat (*Aé: Det står så*) undergång, så som stridande emot Manufactur Privilegierna, är iag föranlåten, ödmukel:n inför then högt:de Lofl: Tings Rätten at påstå, thet förberörde skattewerdering som nu till Lofl. Tingz Rättens fastställande lära inkomma, aldeles måtte underkiännas och till intet göras, besynnerl: som iag så wäl i förmågo af Kongl. Maj:ts aller nådigste Förordning af år 1728, som i stöd af Kongl. Maj:ts och Riksens Höglöfl: Cammar Collegii Bref af d. 19 Sept: 1754, erbiuder mig werderingz Summan 330 dr med Siuttjo dah:r Srmts tillökning, tillsammans 400 dr dito mynt betala, så wida Hans Kongel. Maj:tt i nåder icke skulle täckas, uppå min gjorde underdåniga Förklaring emot Regements Adjutanten Hr Peter Laurentins ytterligare ansökning til besittelserätt, merbenemde hemman Stora Rougstad, utom skattekiöp, mit Tegelbruk underlägga.

Bild 1360

Den 23 Oct.

Store Rougstads Åboer Torsten Nilsson och Christen Jonsson, närwarande yttrade sig effter föregående skriffits Högläsande, att de förmoda så mycket mera blifwa bibehållne wid Respective Landshöfdinge Embetets i G:borg d. 10 Maii nästweke gifne utslag och dem förunte tilstånd at från Kongl. Maj:tt och Cronan til skatte inlösa deras innehafwande Crono Hemman Stora Rougstad, som de det samma af ödesmål uptagit och altsedan uti 40. års tid under swåra ofredstider til hälften hwardera nyttjat och wid makt hållit, hafwandes Madame Zahn minsta fog at til sig lösa detta Hemman, som dess Tegelbrukstilwärling utom det sammans ägo kan af den rudimateria som på Bäckerougstads ägor finns lika fult för sig gå och wid makt hållas, i anseende härtil anhålla Stora Rougstads Åboer, att Madame Zahns föregående oskiälige tilbud, at emot 70 dr Srmts tilökning på skattewärderingen, hwilket icke hälfften swara emot dess gjorde reparationer på husbyggnaden wid Hemmanet utom den kostnad de anwändt på skattewärderingen, som Åckrens och ängens upodlande, måtte rättewisligen? underkiännas.

I anseende til desse med flere hos Tings Rätten förekomne omständigheter, såsom at Stora Rougstads Åboerne uti ofredstiderna undergådt, effter Herr Befalningsman Engström och Tingsökande Allmogens utsagor swåra pålagor och utgiffter medelst hemmanets närbelägenhet wid allmänna Landsvägen, och lika fult detta

Ny sida

detta deras Hemman wäl och förswarligen wid makt hållit, finner Tings Rätten för sin del rättwist wara, i anledning af Kongl. Maj:ts Nådige Förordning af d: 19. Sept. 1723 § 1, som bland annat förmåler, at åboerne af hwad stånd de äro, uppå de i samma §. förut omrörde Hemman, bör lemnas förträdet til at kjøpa dem til skatte effter laga wärdie, at Stora Rougstads Åboerne böra framför Madame Zahn eller någon annan, emot wärderings summans 330 dr Srmts erläggande, tillåtas ifrån Kongl. Maj:tt och Cronan til skatte Kjøpa meranämde hemman Stora Rougstad hwilket wördsammast remitteras til Respective LandsHöfdinge Embetets i G:borg vidare ompröfwande.

No 26

Instämde saken upropades och Parterne förekommo Anders Jonsson på **Nedre Eist** Kjärande och Klockaren Eric Sylvander swarande, ang:de Kjärandens påstående att swaranden må med laga böter anses för det han olofligen uti Nedre Eist skog huggit 1½ tolfvt qwarnhus timmer och ½ Tolfvt har låtit barckslå.

Uti genstämmning hafwer Klockaren Sylvander påstådt att Anders Jonsson

Bild 1370

Jonsson 1:mo må med laga böter anses för det han olofligen huggit sidstl:ne wårhtid 1. Tolfvt Timmer på Hagetorps skog samt derhos förbindas at betala förbudswitet på bem:te skog. 2:do påstås laga böter för det bem:te Anders Jonsson, som til Sylvander försåldt hemmanet Nedre Eist, samma Kjøpe Contract öfwertrådt och huggit uti Nedre Eists bästa och wackraste skog 29. famnar wed och 3:tio sökes rätttegångskostnadernes ersättjande.

Sedan desse stämningsmål woro införde, upsteg från Rätten Anders Jonssons Fader, Nämde man Jon Ohlsson i Sundby, och förlikte denna sak med Klockaren Sylvander på det sätt, sedan Anders Jonsson icke wille ingå någon förlikning, at Jon Ohlsson åtager sig för Klockaren Sylvanders Kjäromåls afstående, derföre förnöya honom med 15 dr Srmt samt derhos utfästa at Klockaren skal tilkomma hälfften af de 29. famnar wed, hwarpå nu stämt blifwit, och för öfrigit utlofwade Jon Ohlsson att dess son Anders Jonsson icke skal ofreda Nedre Eists skog vidare

Ny sida

widare än nödwändigt bränds/l/e til husbehof, och det wid 10 dr Srmts wite, hwarigenom Anders Jonssons stämningsmål äfwen? blifwit till intet giord.

Denna förlikning blef för Parterne upläst och widkjänd, i anseende hwartil TingsRätten densamma til följe af 20. Cap: R:B:n gillar och fastställer.

Bild 1490

No 43 Till att få redigt slut på hwad Hr Adjutanten **Laurentin** skiäl: förtient för sakens utförande herwid? Rätten

Bild 1500

å Hr Bruks Patron Carl Råbsams wägnar, såsom och at förmå bem:te adjutant, betala de skuldposter som han till Hr Råbsam, kan wara skyldig, har denn senare Hr Adjutanten i omrörde påstående instämt.

Wid uprop instälte sig å kiärande sidan effter skrifttelig fulmakt under d. 28 uti innewarande månad stadsNotarien i Uddewalla herr Johan Schmedt? Mattesson, och för swaranden Hr Adjutanten Laurentin, upsteg från Rätten Nemdeman Anders Engebretsson i Blåskog, hwilken inlemnade en af swaranden underteknad skrift, derutinnan han anhåller at denna sak må upskiutas intill des Kiäranden en riktig räkning till swaranden öfwersender? med mera som skriften hwilken uplästes och blandt handlingarne lades, utwisar.

Therpå anförde kiärande Fullmäktige Föliande Dictamen: Med widlyftigt

Ny sida

tigt beswarande af Hr Adjutanten Laurentins förut anförde oskiälige upskofs sökande äraktas för onödigt, hälst iag å min huwudmans wägnar nu är beredd at med behörig Räkning wisa hwad han hos wederparten har at fordra, hwarföre min ödmuka anhållan är, at Hr swaranden uti desse instämde mål, må påläggas genswar gifwa.

Utslag

Som swaranden Hr Adjutanten Laurentin icke förebringat sådane skiäl, som kunna hindra denna sakens fortgång wid detta Ting, alltså warder han hermed pålagd at nästkommande måndag kl. 9 före middagen sig här wid rätten antingen sielf eller genom laga ombud, inställa och uti föregående mål laga genswar gifwa.

Bild 1540

No 48 Mål om åbornas på Västra Hedängen, med Bryngel Sörensson, hans son och svärson, mot åbor på Östra Hedängen om att de senare olagligen använder en väg på V.Hedängens mark. Man förliktes

Bild 1550

No 49 Bryngel Sörensson stämmer son och svärson för att ta del i vissa kostnader. Uppsköts.

No 50 Även ett tidigare instämt mål som berörde samma personer skulle instämmas till ett annat ting.

Bild 1590

No 55 Här fortsätter målet mellan Råbsam och Laurentin.

VT 1 febr. i R-hede för Kville o Bullaren

Bild 1830

No 12 Sergeant Johan **Grahn** instämt Petter **Augustin** på Gröthogen- se PRINT

Bild 2860

No 13 Ett lagfartsärende avseende Johan Grahn.

Lagfartsärenden Vätte och Tanum

Protokollen har försetts med försättsblad och då blivit felmarkerade.

Vissa sidor är felsorterade. De finns bland fel tings papper.

Lagfartsärendena t.ex. som på försättsbladet markerats avse sommartinget har protokollsidor med datering bara från vintertinget och prot. med försättsblad för vintertinget har blad markerade både från februari och oktober, dvs både vintertinget och hösttinget.

Bild 3340

No 15 Uppbud 1sta gången på Elgön

21 oktober

No 20 Enligt för TingzRätten upwist gåfwobref, af den 24de September 1752, hafwer förra Länsmannen Simond Ohlsson i **Hustyft**, i anseende till de i berörde bref anförde omständigheter om ägo och ewärdelig besittning gifwit sin son Nils? Simondsson ett halft mantal af hela skattehemmanet Skafweröd i Hougda

Bild 3350

Hougda sochn, skattejorden i Ödegården Ingeboröd, deri inberäknat, utom 3 sättingar af samma ödegård som till Prästebohl i Näsinge är anslagen, bestående omrörde halfwa gård med odals jorden i ödegården, af 1½ tunna odals skyld hwilken fastighet Nils Simondsson, till sin säkerhet nu söker lagfara, ock therföre bewilljades honom derå upbud 1sta g:

aina andré

Bild 3420

No 3 V.Hedängen- 1sta

Bild 3440

No 13 Treje – 2dra

No 14 Överby- 2dra

No 16 Elgö- 2dra

Bild 3460

No 25 Kustorp- Petter Lin uppbud 1:a

Bild 3550

No 9 Nils Simondsson i Skaveröd, Hogdal, byter ut gården mot Röd i Lommeland.

Bild 3570

No 17 Överby- Anders Trulsson får uppbud -3dje

Bild 3580

No 23 Elgö- 3dje

Urtima ting 9 dec. i Vik	bild 4240	Dråpet på Hagetorp
--------------------------	-----------	--------------------

Se särskilt dokument för detta.

MINNESANTECKNING

31-10-2005

Ala:46
Dombok 1755

Här finns på kort 11/12 – rad 2-3 fr. höger
Dels uppgifter om ..Jacobsson på Sör Galtö som avlidit
Dels morgongåvobrev avseende Hans Christophersson i Tågeröd och Anna Mattisdotter.
Om Daniel Nilsson m fl finns också något här

Ala:46

DOMBOK

1755

Fiche, kort 10/12

-första radens rutor på kortet-

Texten är delvis oläslig i kanterna.

Sidnummer saknas på fiche men finns i originalet

För att få möjlighet att komplettera och rätta fick jag se originalet, efter det att jag hade skrivit ut allt efter fiche.

Tyvär är det bevarade och inbundna protokollet över detta mål inte i det skick det borde varit.

Det är tveksamt om allt, som protokollfördes har kommit med i domboken. Det finns några sidor, som avslutas mitt i en mening, utan att jag kan finna fortsättningen på meningen i början av någon annan sida.

Redogörelsen av ett par vittnesmål finns i 2 versioner, dels i den renskrivna delen, dels i kladden.

Sid 821

MORDET PÅ EIGST

Åhr 1755 d 9 Decemb: hölts af underskrefne häradshöfdinge utj Norrwijkens domsaga ett Uhrtima Ting med Wätte och Tanums härader på Wanligit Tingsställe i Giestgifwaregården Wijk, efter förut giordt Kungjörrelse till thetta Länets respective Landshöfdinge Ämbete i nedannämbde Bråttmåhls Sak; hwarwid närwarande woro Crono= Befallningsman wällbetrodde Johan Adolph Greiffe, Crono=Ländsman Anders Movall och effterföljande af Tingslagets Edswurne Nämbd: Nembl.

Anders Engebrectsson i Blåskog

Lars Rasmusson i ..ämne

Kristen Andersson i Hogar

Jon Hansson i Gånehe

Nils Swänsson i Slänge

Oluf Simonsson i Kalleby

Anders Björnsson i Rijssängen

Anders Lind i Liungbytorp och

Jöns Hansson i Hagebytorp

Sedan Uhrtima Ting och Tingsfred wardt utlyst framstältes för Rätta, arresterade gästgifwaren Anders Jonsson på Nedre Eigst i Skee sokn och Wätte härad, hwilcken på tillfrågan swarade sig wara 26 år gammal, hafwa hustru och twänne små barn samt barnfödd här i Norrwijken, till utseende af medelmättig krops styrcka, om hwilcken bem:te Crono Befallningsman afgifwit till dommaren thenna underrättelse

Sid 822

d. 9 Decemb:

rättelse, at samma gästgifwaren skall wara wällande till Crono=Båtsman ifrån Stora Masslebärg Assmund Kabels hustru Märta Andersdotter död på Torpet Klefwen under gården Hagtorp i samma sokn och härad, thärest gambla snickaren Kiell Erlandsson bor, och har hos sig inhyses gl: mannen Oluf Trulsson och thess hustru Anna Toresdotter, hwilcka bägge sednare äfwen och samma dag blefwo af berörde gästgifwaren illa slagne, som alt sig tilldragit utj äfwannämde döda hustrus mans frånwaro, som ligger utj Giötheborg Commenderad, och således warit föranlåten gästgifwaren arrestera.

Samma Arrestant tillfrågades, om han har något jäff emot någon af thenne Rätts Ledamöter? och när han thärtill swaradt nej; androg H. Crono= Befallningsman sålunda sitt käromål emot honom: att gästgifwaren i följe med Hr. gräntsse Inspectoren Gustaf Wirell, skall kommit d. 29 nästl. Nov: till Torpet Klefwen, thär först slagit then gl: inhyses mannen Oluf Trulsson, som nu är sängliggande, sedan hans hustru Anna Laksdr och sidst Kabelns hustru Märta Andersdr, som af en händelse thit kommit, så mordiskt med en trekantig trebent trästohl, at hon thär blifwit liggande och på tredie

BEFALL-
NINGEN
MÅN
GREIFFE

Sid 823

trädie dyngnet thereffter eller d. 2 i thenne månad theraf döden liutit; påståendes alttherföre Crono Befallningsman, att Anders Jonsson måtte efter Lag få umgiälla, hwad hans öfwerdådiga wäldsamma och mordiska föröfwade giärningar förtient

Thetta blef giästgifwarens förhållit med många bewekelige ord, at gifwa Gud äran och bekenna rene sanningen, huru han kommit, at begå en så fasselig gärning. Anders Jonsson lofwade bekänna rena sanningen och the(r) på gjorde thenne berättelse:

Att natten emellan d. 28 och 29 sidstl. Novemb., då de alla lågo, kom gräntse Inspektoren H. Wißell dit, och gick in i stugan, thär the lågo, samt hälsade, hwar af han wacknade, och kiände straxt igen målet på H Inspektoren, som warit hos honom åtskillige gånger och frågade om han är så sent ute och går? Inspektoren swarade därtill, at han går intet, utan rijder och begiärte Nattherbärge; hwilcket honom lofwades, hwar på lius blef uptändt och bäddadt åt honom, at han fick lägga sig i stugan; om mårgonen för dager steg giästgifwarens up och slacktade några giäss han hade, och half till, att them pläcka; gick sedan med dagningen i stallen och anssade sin häster; och när thet war wäl updagad, kom Inspektoren neder till honom i stallen, och bad honom komma up at få sig en sup, samt frågade giästgifwarens, om han wille hafwa något Kattun, så skulle han få af honom, at

ANDERS
JONSSON

Sid 824

d 9 Decemb:

thärmed betala sin skuld, som han war giästgifwarens skyldig, effter han nyligen giordt en Confiscation hos Nils Norberg i Strömstad och fådt Kattun och andra saker; giästgifwarens swarade nej, at han ej wille hafwa något Kattun och följde med honom up i stugan, då Inspektoren frågade huru mycket han blef skyldig senaste gång ! thärtill swarade giästgifwarens hustru, at H Inspektoren wore skyldig tre dal, Smt, dereffter yttrade sig Inspektoren, at willia i betahlning gifwa giästgifwarens en sedel på Tullförwaltaren Falck i Strömstad därmed utlät sig giästgifwarens wara nögd, hwar på H Inspektoren begiärte papper, pänna och bläck, som Inspektoren fick och sade sig willia gifwa sedehln på fyra dahl., effter the ändå skulle hafwa sig frukost brännewijn och skref sedehln på 4 dr och gaf giästgifwarens och med thetsamma fordrade brännewijn, hwar på framsattes en flaska brännewijn, och när the bägge then utsupit, Commenderade Inspektoren ännu en Bottelle, som the och söpo ut och räckte tobak till; under thetta supandet blefwo the bägge förtrilige wänner, och begynte till at tala sins emellan om practicerigar öfwer gräntssen, så at giästgifwarens Kom för Inspektoren at berätta, huru Madame Zahn

Sid 825

d 9 Xbr

på Spoltorp, för någon tid sedan, hade practicerat ett par stutar öfwer gräntssen och försåldt i Norrige. Inspektoren frågade sedermera, huru han skulle få rätt therpå; Jo swarade giästgifwarens, at Inspektoren kunde gå dit, som ligger straxt härvid och tala med hennes måg, nej sade Inspektoren, iag will intet gå dit, utan till torpet Klefwen, som ej ligger en half fiärdings wäg härifrån, och thärifrån skicke någon till Spoltorp, at bedia Madame Zahns måg, Simon Trulsson at komma till sig på torpet; när giästgifwarens thet fick höra, förtrött thet honom mycket, at han hade om thesse stutar talt, och sökte så, at hindra thenne beskickningen, af ordsak, at hans grannar icke skulle fatta hatt till honom och bad H Inspektoren skulle låta bli at gå till Torpet, och då H Inspektoren thärmed icke wille afstå, utan sade sig nu skulle gå thit, yttrade sig giästgifwarens, at han wille följa med, effter han hade ärende till thet andre Torpet Klefwen, som ligger brädevid, och lyder under gården Bålleröd, at thär ifrån hämta 2:e låsar, och följde så med Inspektoren och så snart the kommo till thet första Torpet Klefwen under gården Hagtorp, gick Inspektoren dit in och giästgifwarens följde effter, och när giästgifwarens fick höra Inspektoren bedia gbl. gubben Oluf Trulsson, at gå för sig till Spoltorp och bedia Simon Trulsson komma ned till sig, han hade något at

Sid 826

d 9 Xbr

tala med honom, och at Oluf Trulsson ursäktade sig icke kunna gå för sitt träben skull, utan wiste honom till sin hustru; at bedia henne gå, stod emedlertid giästgifwarens och talte med henne, som satt i wäfwen, och wille hindra henne at hon intet skulle gå, och då thet intet kunde hielpa, utan hustrun skulle gå, så gick han till hennes man och slåg honom ett par öhrfjlar, lijkaledes hustrun, som wille förswara sin man, och under thetta har Crono=Båtzmannen Kabels hustru ditkommit, men huru han sig wijdare förhållit mins han intet mera, än han tilltahlte henne om några penningar hennes man war honom skyldig och slog henne, effter han war yr och gälen af thet myckna brännewijnnet han supit: läggandes thetta thärtill at han ock påminner sig, at han en gång kom utur stugan, då dörren tillstängdes then han upslog och kom in igen, samt hade Kabels hustru på gälfwet och slog med en trästohl, men rätte sammanhanget mins han intet.

Fråg: om Kabels hustru, Oluf Trulsson eller hans hustru Anna Toresdr, har tillförene giordt honom något emot, at han theraf hade hatt till them?

Sw: at ingen af them har giordt honom något emot, och således icke kunde hafwa något hatt

/Aé: Här bryts sammanhanget- /

FORERS TEEL PÅ SID 838/SID 6 HÄRE

VITNE: BAGGER
TRULSEN SÄMMENTHUSSEN

Sid 827

d 10 Decemb:

kunde, som gick åstad; litet thereffter besinnade wittnet sig och gick sielf effter dit, under wägen mötte honom gbl Kiells hustru, helt häpen, med utlåtelse, at giästgifwaren nu slagit them förderfwade på torpet, så at the ligga och simma i theas blod; wittnet bad bend:e hustru gå at skaffa hielp til, och gick wijdare, då honom mötte wittnes dräng, med utlåtelse, at efter han war ensam dristade han sig icke at gå dit in för thet myckna skrik och allarm som hördes; wittnet tog så drängen med sig tillbaka och när the kommo in emot torpet, mötte them giästgifwaren med ett krokut trä utj handen och war framman till mycket blodig och frågade hwarifrån han kom, och huru thet woro med honom beskaffad, effter han war så blodig, samt bad at kasta thet trä ifrån sig han hade i handen som wittnes dräng straxt tog ifrån giästgifwaren och kastade bort / giästgifwaren swarade, jag kommer här uppe ifrån och har haft at göra med några Fannens kiäringar och thessutan slacktad några giäss i dag, wände så om och fölgde med wittnet

BAGGER

Sid 828

d 10 Xbr

till Torpet igen; wid inkomsten såg wittnet dörrarna sönder och kammar fönsteret utslagit, samt Kabels hustru ligga sönderslagen i sitt blod på stugu gälfwät utan at röra sig eller talte något ord, jämbwäl gamla Inhysses mannen Oluf Trullsson illa handteradt och blodig sittia på en kista ell stohl och jämrade sig; wittnet som häröfwer blef häpen, frågade straxt hwilcken som giordt thetta myckna onda? Thärtill Oluf Trullssons hustru swarade, thet har giästgifwaren giordt, i thetsamma swarade giästgifwaren sielf, iag har allenast slagit them med händren, thet är icke så illa, som the blöda till, thäruppå Oluf Trullssons hustru framtog en trebenet trästohl, som war mycket blodig, och wiste wittnet, säijandes at giästgifwaren med thesamma slagit them: Giästgifwaren, som härtill icke nekade, uhrsäckade sig thermed, at Oluf Trullsson skall tagit honom i håret, Thereffter började wittnet föreställa giästgifwaren thess mordiska giärning han sig företagit, wid hwilcket tillfälle giästgifwaren wille med foten stöta till Kabels hustru, thet wittnet hindrade / säijandes statt up du

Sid 829

d. 10 Decemb:

Kabell hora, hade iag brännewijn at gifwa dig, så steg tu wäll up och frågade wittnet, skall en sådan gå till Herrans Nattward eller skall iag banlysas; under thetta började Kabels hustru litet at röra sig, såsom at willia Krypa åt dörren, då Oluf Trullssons hustru halp henne i sängen, hwareffter wittnet hörde then slagne hustru gifwa thesse suckningar ifrån sig, hån, hån, hwad har iag giordt, hwarföre skulle iag hafwa thetta; sedermera förmante wittnet åter giästgif:n at han skulle besinna sig och betäncka at wij hafwa både Guds och Konungens Lag; härtill swarade giästgifwaren salva venia jag skieter i Konungens Lag och bryr mig intet therom, ty intet 10 man tager rätt på mig nu, så starck är iag, mer än min gamla Fader / som är gbl. Nämдемannen Jon - Sundby / något thereffter hörde wittnet, at giästgifwaren wille förlijska sig med then slagne gubben och gifwa honom pänningar, då wittnet gick utur stugan och wille gå hem, effterkom giästgifwaren och wille hafwa wittnet in med sig igen, at hielpa sig at blifwa förlikte med them han slagit, hwilcket wittnet undandrog sig; sägandes sig icke willa hafwa med honom något at beställa, för den fasseliga giärning han begädt

Sid 830

d 10 Decemb:

gådt, utan gick sin wäg hem. Något thereffter kom giästgifwaren hem till wittnet, och gjorde sig thet ärende at willia taga eld på sin tobakspijpa men wittnet wille intet wijdare tala med honom, utan bad giästgifwar(en) gå hem till sitt, hwilcket giästgifwaren effterkom, men under thetsamma frågade wittnet, om han menar the komma sig före? nembl. them han slagit, hwartill wittnet swarade sig thet icke kan wetta. Wittnesmålet uplästes sedermera, och widkändes. Drängen Anders Ericksson före kallades och när han på sin aflagde eed, giordt sin berättelsse, så befans thesamma till alla delar lika med sin husbondes witt(nes)mähl, som för thetta wittnet upläst blef och widkändt. Dereffter utwistes. Urtijma TingsRätten tillfrågade sedan? H. adjuncten Bagger, att effter han i några år warit giästgifwarens siälasörjare, hurudant lefwerne hans eliest fördt? Swar: at han intet annat förmärckt af honom än at han warit en stilla Man, som nyttiat sine salighets medel, som the andra i församlingen sägandes at något för sidstl. Michaelj. hände sig, at giästgifwarens hustru skickadt effter H.adjuncten at komma till sig, effter hennes man wore något underlig till sinnes, och när H.adjunc-

DRÄNGEN
ANDERS
ERICKSSON

BAGGER

Sid 831

d 10 Decemb:

ten ditkom, gaf han sig straxt i tall med giästgifware, som satt helt tyst och stilla, frågande huru thet tillstår med honom? Hwartill giästgifware omsider swarade: at det ej står wäl till med hans hustru, hon förför theras lilla flicka, som är allenast på fierde året. öfwer thetta gråt hustrun bitterlig, säijandes, Gud skäll wara mitt wittne, at thet är ey sant, hwad hennes man om henne säger, under thetta utlät sig giästgifware, at aldrig wilja mera gå i säng med sin hustru, H. adjuncten kunde då intet förstå hwad giästgifware mente med thenne förföring, utan sökte på alt sätt, at få them förljkte, som ock skedde, så at the blefwo enige och goda wänner om qwällen innan han gick thärf. och låg tillhopa om natten, men sedermera fådt höra, at giästgifware då skall haft sin hustru misstänckt för at kunna trola, thet H. Bagger säger sig hwarcken förr eller sedan hördt, mindre kunnat förstådt; eliest fick han höra, at giästgifware då nys förut skall fådt en stämning af Bonden Hans i Bålleröd, som han illa hade slagit i ansiktet (Aé: Ett tillägg i kanten syns bara delvis- inbindningen som hindrar. Där tycks stå) hwilcket lærer oroat honom men blefwo sedan bägge förlikte, at saken icke kom för någon rätt, och ej heller hade Bonden fådt någon skada, utan är aldeles frisk, dock menar H. adjuncten at giästgifware, lærer stundom supa för mycket brännewijn, at? onskan och argheten får då öfwer handen

BAGGER

Sid 832

d 10 Decemb.

handen, så at han ej wett sielf hwad han gör. Giästgifware tillfrågades, om han har sin hustru misstänckt för at kunna trola? Swarades nej, utan när hans hustru hade skickadt effter H Adjuncten, hade det förtrutit honom, at Bonden som han hade slagit, tagit stämning på honom.

Fråg: Hwarföre han hade slagit Bonden?

Sw: at han then dagen kiörde säd hem och då hade tagit för mycket brännewijn till lifs och han kom till at slå Bonden.

Fråg: Hwad han mente thärmed at hon frågadt H Adjuncten om han wille banlysa honom?

Swad: at han hördt af Prästerne på Predikestohlen talas om banlysning, och då kom det honom före effter H Adjuncten såg huru illa han slagit Kabelns hustru.

Dereffter framkom Inhyssesmannen Oluf Trullssons hustru Anna Toresdotter och beklagade sig at hennes man wore så illa slagen at han måste hålla wid sängen, och ej kunde komma hit att klaga sig (sin) nöd.

Fråg: Huru thermed tillgådt?

Swar: at så mycket som hon wett, will hon så sanfärdigt berätta, at sôm hon det med Eed kan bekräfta; och berättade. Wid middagstiden d 29 Nov. kom gräntze Inspectoren Wirell och giästgifware

ANDERS
JONSSON

ANNA
TORESDOTTER

Här bryts åter sammanhanget.

De följande sidorna har inte samband med det senast skrivna.

Sid 833

Mörkt och oläsligt parti på fiche-

Slarvigt med många ändringar

Anders Engelbrechtsson i Blåskog?

Lars Rassmusson i Rämne?, Oluf Simonsson i Kalleby

Kristen? Andersson i Hogar Anders Björnsson i Rissängen

Erik? Hansson? i Gånehe Anders Lind i Liungbytorp och

Jöns Hansson i Hågebytorp

Sedan uhrtima Ting och Tingsfred osv.

Aé: Här kan konstateras, att denna sida utgör början på kladden till det urtima tingsprotokollet, som sedan renskrivits av protokollföraren och som finns att läsa på de föregående sidorna. Tyvärr finns inte hela protokollet renskrivet, utan de följande sidorna är från kladden.

Jag skriver av de delar av "kladden" som jag inte hittat i renskriften..

Sid 834

frånwaro, som ligger Commanderad utj Giötheborg: warandes hä..? och tillstädes merbem. Kabeles måg. Nds.?

E..dsson ifrån Stora Masslebärg.

Giästgifwaren Anders Jonsson tillfrågades om han har något jäff emot någon af thenna Rätts Ledamöter? och när han därtill swaradt nej, föredrog bemälte Crono Befallnings

Ovanstående del innehåller ungefär samma text, som finns i början på renskriften.

**FÖREGÅENDE PARTI AV KLADDEN MOTSVARAR UNGEFÄR VAD JAG SKRIVIT NER FRÅN
RENSKRIFTEN.
MEN FORTSÄTTNINGEN INNEHÅLLER UPPGIFTER, SOM SAKNAS I RENSKRIFTEN.**

Sid 838

Aaé: En bit in på kladden står följande.

berättelse wardt upläst och tillstadt.

Giästgifwaren tillfrågades sedermera om thetta gamla inhyss folcket hade gjordt honom något ondt? Swarade nej.

Till närmare uplysning i thenna sak hade Crono Befallningsman låtit hitkalla Simon Trullsson och thess dräng Kristen Ericksson i Spoltorp, afskedade soldaten Falcks hustru Maria Danielsdotter på Torpet Klefwa under Båhleröd, snickaren Kiell Erlandssons hustru Kerstin Ericksdr på Torpet Klefwen under Hagtorp och Klockaren i Skee Erich Sylvander. Hwilka alla förekallades och sedan giästgifwaren Anders Jonsson på tillfrågan swarade nej sig haf:a något jäff emot them aflade the alla then wanlige wittneseed; hwareffter hwar för sig wittnade effter skiedt tienlig föreställning, at ackta sig för meenEd som med sig förer både timeligt och ewigt straff therpå Jo förafskedade soldaten Falcks hustru, Maria Danielsdotter på sin eed berättade följande; at Inhyssesmannen Oluf Trullssons hustru Anna Torgiersdr kom till henne om efftermiddagen d 29 sidstl. nov: och begiärte, at hon wille gå med henne hem och see huru giästgifwaren Anders Jonsson hade handteradt hennes Man, jämwäl beklagade sig sielf at han hade slagit henne med och såg wittnet, henne hafwa en stora (Aé: Det står så) kula i pannan öf:r Wäntstra ögadt; och när wittnet kom dit, såg hon ben:de giästgifware, haf:a Båtsman Kabelns hustru Märta Andersdotter Baklänges utj en säng samt slå henne i ansicktet med näfwarne sägandes den satans Kabel som will du intet betahla mig thet tu äst skyldig, så skall iag betala dig hwarmed Båtzmans hustru ynckeligen ropade på Inspector Wirell at koma och hielpa sig i Jesu nam(n), men där kom ingen Inspector, hwilcken wittnet

Sid 839

blef warse stå wed husKnuten, när wittnet gick in, utan wittnet gick till giästgifwaren och bad honom på thet ömmaste hon kunde, at han skulle låta blifwa then arma hustrun och ej handtera henne så illa, men thet kunde intet hielpa, utan giästgifwaren stötte henne ifrån sig, och alt slog hustrun, så at wittnet blef förskräckt och gick sin wäg hem till sina barn; litet thereffter kom giästgifwaren hem till wittnet och begiärte få lägga sig, hwilcket wittnet låfwade och fick honom i sängen, lade sin Kiortell under hans hufwud, bredde på honom thet bästa hon kunde, therpå giästgifwar(en) frågade effter sin mössa, som han saknade. Wittnet låfwade gå tillbaka effter thensamma för honom och gick, men giästgifwaren, kom strax effter och gick henne förbi, så at när wittnet kom fram till torpet, hölt giästgifwaren redan på med en sten, slå stugudörren sönder som war tillstängt, swor fasseliga och bullrade-omsider öppnades dörren, at han kom in och fick åter fatt på Kabelns hustru som? han hade öfwer ända och en trästohl med hwilcken han slog henne, då wittnet blef åter förskräckt och gick sin wäg hem till sine barn, och mera säger sig icke hafwa at berätta

Wittnet tillfrågades om hon ej wett huru Kabelns hustru kom till torpet?

Swarade at Kabelns hustru war hemma hos henne och köpte af hennes man några häckter och war nys förut borttgången, innan Oluf Trullssons hustr(u) kom effter wittnet at följa sig hem

Sid 840

hem, och effter at Kabelns hustru då hon borttgick fick höra ett skrick och allarm på torpet så gick hon dit. Wittnesmålet uplästes och widkändes.

2

Wittnet snickare Kiell Erlandssons hustru Kerstin Ericksdotter gjorde på sin aflagde eed thenna utsago, att hwarken hon ell. hennes man war hemma när Inspectoren Wirell och giästgifwaren kom till torpet utan hennes man war i Strömstad och hon war gången till H adjuncten Bagger på Öfre Eigst, utan gubben Oluf Trullssons hustru kom om efftermiddagen dit och bad H Adjuncten at han wille gå neder till torpet och ställa giästgifwar(en) till rätta, samt se huru wäldsainbl. han handterat och slagit både hennes man och Kabelns hustru, hwarpå wittnet gick straxt hem och fick så se bägge dörrarne till stugan och Cammaren samt fönsteret i kammaren sönderslagne, Kabelns hustru, som war så illa ock mordisk handteradt, at hon intet kiände henne ligga utj sitt blod på gålfwet, och ej förmådde något ord tala, jembwäl gbl gubben Oluf Trullsson ligga utj en säng i Cammaren helt blodig och sönderslagn i hufvudet och sig theröfwer mycket jämrade i thetsamma kom giästgifwaren utgångandes med ett krokut trä i handen, hwilcken wittnet frågade, hwem det

Sid 841

är, som ligger på gålfwet, hwartill giästgifwaren swarade, det wett Fahn, ryckte med thet samma förklädet ifrån wittnet, som hon sedermera icke fådt igen, med utlåtelse jag tör slå till dig med du tiufkona, hwaröfwer wittnet blef förskräckt och gick sin väg, och ej torde gå hem förrän giästgifwaren war bortgången. Mera sade sig ej wetta at berätta . Upläst och widkändt.

3:o

Klockaren Eric Sylvander wittnade på sin aflagde Eed, at om förmiddagen d 29 sidstl. Nov. skickade giästgifwaren Anders Jonsson bod till wittnet at komma hem till sig, men som wittnet då war sysslosatt i skogen, gick han dit om eftermiddagen emot qvällen, då giästgifwaren icke war hemma, utan berättade thess hustru för wittnet at hennes man och H Inspektoren Wirell helt öfwerlastade af brännewijn woro bortgånge till torpet Klefven, samt at hafwa tagit thes försäckran af Inspektoren Wirell han skulle wara henne ansvarig thet hennes man icke skulle komma i någon förtret så länge han är i sällskap med hoo wittnet gick så therför till samma torp, i mening, at effter thess Kyrkioherdes anmodan, bedia Kiell Erlandsson at komma till H Kyrkioherden och när wittnet kom till torpet, blef han warse H adjunten Bagger stå utanföre, som med ängslan berättade för wittnet

ERIC SYLVANDER

(H. Bållén)

Sid 842

huru fasseligen giästgifwaren i Nedre Eigst handterat i stugan, thärpå wittnet gick in, blifwandes warse mycket blod på gålfwen, därest Båtzman Kabels hustru legadt, men då war hulpen i sängen i stugan, ganska blodig och fasselig at påse, utan at hon kunde tala Ett ord, såg wijdare at gbl gubben Oluf Trulsson ligga i Cammaren i en säng sönderslagen och blodig i hufvudet och jämrade sig, som äntl. kom upkrypandr och satte sig wid spisen, innan han gick therifrån, såg och stugu dörren, sönderslagen och utur sina hakor på gålfwet liggandes, samt läset för Cammare dörren och fönsteret därinne sönderslaget. Wittnet blef och wist then trebente trästohlen, hwarmed han slagit gamla gubbn och Kabelns hustru, som war öfwer alt blodig, hwilcket wittnet förehölt giästgifwaren huru illa han giordt emot sin hustru och barn samt bad honom gå hem, men wittnet fick icke något klokt swar af honom thefter fick wittnet höra at gästgif. bod gubben 2 Sexöringar i förlikning, men gubben wille (ej) taga emot them. Therpå wittnet gick sin väg hem, litet thefter kom Inspektoren Wirell hem till wittnet helt nyckter och beskedelig, men sedermera fådt wetta, at han legat i grangården och sufwet ruset af sig, hwilcken wittnets hustru tilltalte för thet, at han som hade giästgifwaren i följe med sig icke afstyrt och förhindradt then wåldsamhet giästgifv. föröfwadt

Sid 843

hwilcket är mycket illa giordt af hoo hwaremot Inspektoren yttrade sig, at han ej torde wåga at tilltala giästgifwaren något, effter han war så desperat, i frucktan at kunna på samma sätt blifwa handteradt: wijdare om thenne saken, sade wittnet sig icke hafwa at berätta. Thess wittnesmähl uplästes och widKändes

4.) Simon Trullsson i Sportorp witnade uppå sin gångne Ed, huruledes han af Inhysses Olof Trullssons hustru Anna Thoresdotter, blifwit på lika sätt, som de före afhörde witnen bodad till torpet Klefwen, och då witnet dit inkom, blef han warse gl. gubben sittja på en stol samt Kabelns hustru liggande i sängen blodig, golfwet blodigt och dörrar med Kammar fenstret utslagne, hwarpå witnet hördt Anders Jonsson tillbjuda så wäl gl: gubbel förlikning med penningar, som ock Kabels hustru med ½ tunna hafra, hwarwid ock Kabels hustru sagt: för hwad orsak skulle jag hafwa detta, då Anders Jonsson häruppå sålunda henne tilltalat, säijande: du din gamla Kabelhora hade jag en half potta brännewin at gifwa dig, så skulle du snart stå upp och dantsa för mig, och vidare war härwid icke, at påminna, utan dess wittnesmål uplästes och widkjändes.

5o) Simon Trullssons dreng Kristen Ericksson, afgifwer en med sin husbondes

SIMON TRULLSSON

SIMONS DRENG KRISTEN ERICKSSON

Sid 844

lika lydande berättelse, förutan det, at han wäl icke hördt tillbjudas Kabels hustru någon förlikning, men lägger dock till, at sidstnämde hel sakta framröstat desse ord: tag af mig skoen.

Upläst och widkjändt.

Så uppå tillfrågade Rätten Anders Jonsson, om han wid desse afhörde witnens utsagor hade något at påminna el: dem widgår? Deruppå han sålunda swarade at han till en stor del wäl påminner sig så wara händt, och således det alt widgår men säger derhos rätta ordsaken till hans olycka wara, at han tror sig warit förgjord af sin egen hustru och sin torpares Erick Renneckssons hustru, då ock Rätten tillfrågade honom på hwad sätt han mente sig af dem skola wara förgjord, hwartill han ingen omständighet Kunde anföra vidare, än at han härom fådt uppenbarelse i sömnen och at Gud honom sådant ingifwit, härpå Rätten förmante honom at besinna sig och ej vidare införa sig i någon olägenhet, tillstadjandes honom at åter gå i förwar och betenkja sig tills i mor-

ANDERS JONSSON

Sid 845

gon, samt derhos anmodade dess själasörjare och Kyrkjoherde Hr Klot, som nu war närwarande, det han wille tala med honom om den saken så, at Rätten Kunde få någon rätt uplysning derutinnan. Som tiden nu war inne på hwilken Rätten wille upstå, altså effterfrågades, om ej ännu någon Fältskjär ankommit och besicktigat den döda? Härpå Befallningsmannen gaf wid handen, at han wäl uppå domarens honom förut gjorde föreställning, redan gjordt anstalt härom, men ej ännu förnummit dess ankomst, framwisandes derhos ett bref från Tullförwaltaren i Strömstad Hr A. Falk, dat: d. 8 hujus, hwars innehåll gaf tillkjänna, det Befallningsmannen fuller gjordt nödig anstalt, om grents Inspectorens Hr Gustaf Wirells instämmande och hörande härwid, men han ej warit på något ställe i nejden tillfinnandes, utan effter ankommen skrifwelse till bem:te Tullförwaltare, förmenas för några dagar sedan hafwa warit wistande på dahls grentsens och således ej ännu Kunnat få part häraf. Och häruppå åtskilldes Rättens Ledamöter tills i morgon Kl: 8.

OCCUP
TULLFÖR-
WALTARE

Sid 846

d:10de Continuerades med denna Ransakning, och sedan Gjästgifwaren Anders Jonsson utur arresten för Rätten inkommit, tillfrågades honom: om han i natt betänckt sig samt huru med det omtalte förgjörandet af sine och sin torparens hustru förewetter? Derpå han sålunda swarade at han nu återkallar alt hwad han om sin och torparens hustru sagt, och at han detta alt talat i yrhet. Häruppå framträdde adjunctus Hr Bager afgifwande denna Edel. berättelse: at Inhyses mannen Olof Trullssons hustru, kommit hem till witnet d. 29 sidstl. Nov: Kl. 1 om eftermiddagen med nedslagit hår samt en Kula i pannan, bedjandes, at witnet wille Komma upp till torpet Klefwen och frelsa dem, emedan gjästgifwaren på Nedre Eigst Anders Jonsson wille taga lifwet af dem. Witnet befallte sin dreng, at genast gå dit samt hjelpa hwad han Kunde, härpå och witnet helt gick effter och mötte först snickaren Kjells hustru, som sade nu hafwer han slagit dem förderfwade, de ligga och simma i blod på golfwet, då witnet bad henne gå effter hjelp. Sedan

ANDERS
JONSSON

OMBER

Sid 847

mötte honom dess dreng, sägandes: jag torde ej gå in effter jag war ensam, dertill witnet swarade: du gjorde wäl häruti, tagandes dermed drengen med sig, och när witnet Kom in emot torpet, mötte honom Anders Jonsson med ett Krokigt träd i handen, witnet frågade honom? Hwarifrån han Kom, och huru med honom wore beskaffat, hälst han war så blodig, och bad honom derhos Kasta ifrån sig Kiäppen, som han hade i handen, den ock witnets dreng tog ifrån honom och bortkastade? Anders Jonsson swarade dertill: Jag Kommer här uppiifrån och har haft at göra med några fanens Kjäringar, dessutom har jag och slacktat några Gjäss i dag och följde med witnet in i torpet, derest witnet fant dören sönderslagen och Kammarfönstret utslagit, Kabels hustru ligga blodig på golfwet samt gl. gubben blodig från Cammaren inkommande, som satte sig på en stol el:r Kista, härpå frågade witnet gl. gubbens hustru: huru står det till och hwem hafwer gjordt denne onda gjerning? dertill hustrun swarade: det har gjästgifwaren på Neder Eigst Anders Jonsson gjordt, härtill swarade Anders Jonsson: Jag har allenast slagit dem med hendren, det är ej så illa, som de blöda till, då hustrun häruppå framwiste

Sid 848

en trebent trästol, öfwerstänckt med mycken blod, sägande härmed hafwer han slagit dem. Anders Jonsson swarade härtill at gl: gubben tog honom i håret Och häruppå började witnet honom föreställa huru illa han gjordt och hwad mordisk gjerning han sig företagit, wid hwilket tillfälle Anders Jonsson wille med foten stöta till Kabelens hustru, som låg på golfwet hwilket witnet hindrade, och Anders Jonsson sade at Kabels hustru statt upp din Kabelhora, hade jag brännewin at gifwa dig, så ginge du wäl upp och derhos frågade witnet Skulle en sådan gå till Herrens nattward. Under detta började Kabels hustru litet at Krypa åt dörren; då gl. gubbens hustru halp henne i sängen, och när hon war kommen i sängen, gaf hon? desse suckningar ifrån sig haje haje hwad har jag gjordt och hwarföre skulle jag hafwa detta, sedermera förestälte witnet Anders Jonsson, at besinna sig och betänckia det wi hafwa både Guds och Konungens Lag, härtill Anders Jonsson swarade: S:V, jag skiter i Konungens Lag och bryr mig intet derom. Effter detta ärböd Anders Jonsson gl. gubbel förlikning med penningar

Sid 849

Aé Här bryts åter sammanhanget .

;

En bit är borta i det ark som ligger överst och på fiche syns då texten från arket under. Där texten är borta markerar jag med ---? *tydningen är. BAGER*

nom i stugan, derpå witnet gick ut men Anders Jonsson Kom effter ---? hafwa witnet med sig in igen ---? pa till, at han med dem ---? de förlikte blifwa, dertill witn---? swarade at han sådant ej gör ---? wille, hålst giästgifwaren nu begådt en ---? gjerning, så at witnet icke wil---? hafwa med honom något at beställa, gåendes dermed witnet hem igen, thäreffter Kom Anders Jonsson fram till witnet, och då han derifrån utgick, frågade witnet, om han mente, det de skulle blifwa wid sig? Hwarpå witnet swarade: sig sådant ej weta, bedjandes honom gå hem till sitt hus.

Härtill lägger och witnet, at Anders Jonssons hustru i förflutne Sept. månad, skickat bod effter witnet med anmodan, det witnet täcktes stiga dit ned, och då witnet dit inkommit, har omnämde hustru berättat för witnet huru orolig och underlig till sinnes dess man nu wore, hwarpå witnet tillfrågade honom: huru står det till med Eder och huru är det nu beskaffat? Då ock witnet effter åtskillig med honom plägat samtal äntel: bekommit det swar: at det står ej wäl till med

Sid 850

min hustru, hon förför min lilla flicka, som är på fjerde året, öfwer alt detta gråt hustrun bitterl. sägandes: Gud skall wara mitt witne, at det ej är sant, som han om mig säger, men huru för öfrigit härmed förewiste derom Kunde witnet af honom ingen underrättelse bekomma hwarföre och witnet med all bewekel: bad dem förelikas och sins emillan samsas, det de å ömse sidor och lofwade, hafwandes witnet uti denna sak icke mera at påminna, utan dess wittnesmål uplästes och widkjändes.

Sidst inkom Adjuncten Bagers dreng Anders Ericksson, hafwandes en ock samma berättelse, som dess husbonde Hr Bager, undantagandes den sidsta berättelsen, hwilken i Sept: Månad sig tilldragit, hwarföre och Hr Bagers wittnesmål blef för honom upläst och widkjändt.

Den af witnen här förut offta omtalte trebente trästolen, framteddes nu för Rätten mycket blodig, och blef lagd i Rättens förwar.

Sid 851

Aé: En bit är borta i det ark som ligger överst och på fiche syns då texten från arket under. Där texten är borta markerar jag med ---?

Inhyses gl: gubbens Olof Trullssons hustru Anna Thoresdotter fram ---? nu för Rätten, gifwandes tillkj---? det dess man ligger till sängs och är så sju---? han ej förmått sig här inställa, ---? före hon ock på Rättens anmodan --? kjänna gaf med följande, som henne i denna sak kienigt:?

d.29 sidstl: Nov. wid middagstiden, K--? till torpet Klefwen, grents Inspector --? Hr Gustaf Wirell, och hade med sig i följe Gästgif. på Nedre Eigst Anders Jonsson, hwilka wid inkomsten hälsade, då hustrun Anna satt i sin wäfstol, Wirell gick derpå till hennes man, bedjandes honom gå effter Simon Trulsson på Sportorp samt bedja honom Komma hit till sig . under detta frågade Anders Jonsson henne har du något at lefwa af? Härtill hon swarade: ne, jag hafwer ingenting, han frågade ännu ytterl: har du någon sup: derpå hon sade, nej, då han ock härpå sade, har du ingen så skall du få af mig: under detta swarade gl. gubbe på Wirells fråga sålunda: Jag är en gl. eländig man, som ej orkar för mitt treben skull gå dit, derföre bed min hustru hwilken sitter i wäfwen, hwilket Inspektoren gjorde och härpå lofwade Wirell at willia gå till Spoltorp, då Anders Jonsson begynte taga myssan af sig

Sid 852

hållandes den i handen och dermed Knösade sönder de wäfspolar, som lågo på bordet, härifrån gick han till wäfwen och tog mellumsta refwen utu(r) sitt ställe, kastandes den in på skjeelaget, ifrån detta sökte wäl hustrun med goda ord honom at afstyra, men lika fult fortfarande i sin galenskap, sedan tog han en tom gryta, satte den på Elden och lade der upp uti den trestolen med hwilken han sedan gjorde skadan, deruppå steg hustrun upp ifrån wäfwen, tog grytan af elden samt Kastade stolen på golfwet, under detta gick Anders Jonsson till hennes man, som satt wid spisen, släen des honom 2 örefillar, hustrun gick således emillan dem, frågandes hwad han wille taga till? Då Anders Jonsson äfwen slog henne med Knytnäfwa öfwer wänstre ögat, at blåmerke deraf ännu synes, häreffter fattade Anders Jonsson en treuddig Eldgaffel i handen, slog dermed hustrun et slag öfwer wänstra armen, ett slag öfwer ryggen och sidst ett slag öfwer högra höfften, så at Eldgaffelen gick af: Nu tilltalte Wirell honom sägandes: Anders Jonsson, hwad gör du, som befattar tig med en Krymplinge och

Sid 853

Aé: En bit är borta i det ark som ligger överst och på fiche syns då texten från arket under. Där texten är borta markerar jag med ---? -Texten för övrigt innehåller massor av ändringar

dess gl. Kjarring sedan nappade Anders Jonsson åter igen hustrun med ena handen om halsen och förde henne baklänges till att/ett? hoen? i stugen, den andra i håret ryckandes ---? med en hel hop hår af henne ---?

Aé: Text i kanten, som troligen skall in någonstans i det parti som saknas- Osäker tolkning

.Under detta gick Wirell ut och ställte sig wid husknuten

men slet sig omsider löss ifrå hoo --? och hennes Man in i lilla Kammaren och stängde dören igen om sig, hwilket Anders Jonsson blef warsse therpå tog trebente trästolen och dermed upslog Cammaredörren så at låsen sprang ifrån, slog sedan hennes man

(Aé: Följande hackade text står som tillägg i kanten, där inbindningen är och kan inte ses komplett- Sammanhangen stämmer inte heller senare i texten- det är riktigt rörligt)

med samma stohl, som ---?nerlig. gaf sig och ropte om hielp, ---?der men Cammarfönstret sönder då han --? sedt: nödsakadt --? at gå at skaffa sig hielp, och när han återkom med sin gran hustru slog ut fensteret, stälte sig i fenstret at skrika och ropa, och sedan till at slå hennes? man ner? med som ropade efter hjelp. när nu hustrun med sin granhustru återkom finge de se Anders Jonsson hafwa Kabelens hustru baklänges i sängen, sländes henne med hendren i ansiktet, så at bloden dereffter utkom, och derhos sägandes: din satans Kabelhora will du intet betala mig mina 7 d:, så skall jag wist betala dig, och härpå ropade Kabeles hustru på Inspector Virell

Sid 854

Aé: En bit är borta i det ark som ligger överst och på fiche syns då texten från arket under. Där texten är borta markerar jag med ---?

som stod ute wid wäggen, Kom och hielp mig i Jesu namn, men härtill swarade icke Virell, Åter gick gl. gubbens hustru ut, till Hr Bager, då emedlertid Maria Danielsdotter war inne och såg det öfriga förloppet när nu gl. gubbens hustru återkom från Hr Bager, blef hon warse Kabelens hustru ligga blodig på golfwet, dess egen man sittja blodig på en stol, rinnandes blodet af honom, och golfwet öfwer med blod, hon halp således Kabelens hustru i sängen, som då först henne tilltalte och bad, at hon wille hylla på henne samt taga skoen af henne, frågandes tillika ehwarest hon nu wore? Härpå swarade gl. gubbens hustru, at hon wore liggande i sängen på torpet Klefwen, åter frågade Kabels hustru: huru är det med mig. Hon swarade ni är sönderslagen, ännu ytterl. frågade Kabels hustru, hwem har gjord det. dertill hon äfwen swarade det har gjästgifwa: på Neder Eigst Anders Jonsson gjordt, och häreffter sade Kabels

(Fälskjären)

Sid 855

(Aé: Även här saknas en liten bit av arkiet uppe till höger och en större bit längst ner på sidan.)

hustru till ett slut: Jag lyser min död på honom, som detta gjordt vidare härom att berätta sade hon sig icke hafwa, utan framgaf allenast de attester, som Fälskjären i Strömstad utgifwit, öfwer de på henne och dess man Olof Trullsson fundne blånader och blodwiten sålunda lydande:

Uppå begjären hafwer jag undertecknad besicktigat, Inhyser gl. gubben Olof Trullsson på torpet Klefwen, då jag befunnit honom hafwa otta Blodwiten i hufwudet, och twenne på högra Kindbenet, en blånad på Bröset en dito på skullran samt en dito handbaken, tillsamman 10 Blodwiten och 4 Blånader, hwilket ock härmed attesteras af Wiik d. 9e Dec: 1755.

P: Gulldberg

Stads Fälskjär i Strömstad

Effter anmodan hafwer jag undertecknad besicktat, Inhyser på torpet Klefwen Olof Trullssons hustru Anna Thoresdotter och befunnit henne hafwa fyra blånader ---? en öfwer wänstra ---? ö?rat ---? på armen ---? lket och härmed ---?

---? cembr 1755

---? ldborg

---? skjär Strömstad

---? Olof Trull---

---? så ...?

Fälskjären
Strömstad
1755

Sid 856

(Aé: Ännu en skadad sida. Här är det svarta fläckar, som hindrar plus att det saknas en stor bit längst nertill)

egne, som sin mans vägnar at få skjäligh ärsättning af Gjästgifwarem på Ejgst Anders Jonsson, för dem tillfogad mycken wärk och sweda jemte det at han äfwen måtte Kiännas skyldig betala alla på Fältskjären så hittills gjord omkostnad som äfwen den omkostnad, hwilcken häräffter, till desse affhonom tillfogade sårs läkande nödig pröfwat Kan.

Effter alt detta tillfrågade åter Rätten Anders Jonsson, om han wid äfwen desse afhörde witnens utsagor, jemte hustru Anna Thoresdotters aflemnade berättelse hade något at påminna, el:r det widgår samt om han ock hade några witnen, dem han wille låta afhöras, till hwilket alt han sålunda swarade, at han påminner sig så wara sandt således det alt widgår, har ey heller något witne å sin sida, det han will hafwa afhördt.

ANDERS
JONSSON

(Aé: Här följer åter ett väldigt kladdigt stycke- många överstrykningar och ändringar och mörka fläckar)

Sluteligen gaf KronoBefallnings-
mannen herr Greifve? på Rättens
effterfrågan tillkänna huruledes
han fuller gjordt nödig anstalt ---?
en förf (faren)? (och?) (skickelig? Fältskjär
anskaffa- ännu nå-
gon Fälts ---? som Rät-
ten fan---? ty?
slöts, ---? rätten?
wida---? ...de
d. 18 ---?
Pul/skul?---?
w---?

Ny sida 857

Här börjar andra tingsprotokoll

Aé: Detta var tydligen slutet på protokollet från det urtima tinget.

Jag har letat igenom samtliga kort som avser dombok 1755 för att hitta avslutningen på urtima tinget.
Inget mer finns att hämta än ovanstående.

Vid genomgången av originalvolymen kunde jag inte heller hitta något mer från detta urtima ting.

Enl. hovrätten skulle beslut ha fattats 18 dec., men detta hittar jag inte någon annanstans.

Kanske är det den del här ovan, där det alltså fattas en bit av papperet.

Målet återkommer i april 1756- se där

DOMBOK

1756

Kort 3/11

Rad 2 fr. vänster

7397

Åhr 1756 d 27 Aprilis blef på Giästgifwaregården Wijk, till aldra ödmuikast föllie af Kongl. May:ts och Rijkssens Höglofl. Giöta HofRätts aflätne Nådgunstige skrifwelse under d 12 sidstl. Martii till underskrefne häradshöfdinge, som honom först i händer kom d 2 utj innewarande Månad, en ytterligare Ransakning anstält, om then till döden dömd Mördarens för thetta Giästgifwaren på Nedre Eigst i Skee sokn och Wätte härad, Anders Jonssons hufwudswaghet, med mera; Närwarande Crono Befallningsman, wälbetrodde Johan Ad: Greiffe, Crono=Länsman Anders Movall och såsom Ledamöter utj thenna **uhrtijma Tings Rätt af Wätte och Tanums härads** Edswurne Nämnd, hwilcka tillförene utj samma sak suttit; Nembl.

Michel Nilsson på Råssö
Anders Engebrectsson i Blåskog
Lars Rassmusson i Rämne
Kristen Andersson i Hogar
Jon Hansson i Gånehe
Oluf Simonsson i Kalleby
Anders Johansson i Liungbytorp
Jöns Hansson i Hagebytorp

Så snart Tings fred wardt utlyst och Rättens Ledamöter intagit sine säten, samt förutnämde giästgifwares hustru, Laurina Bock tillsades Komma?(Aé: Mörkt- svart tyda)

Ny sida

Ben 1040/sid 183

uplästes högbemältes Kongl. Rätts nådgunstigste befallning om thenne Rätt; så lydande.

Wij Carl Gustav Wennersted, President etc hälse häradshöfdingen Birger H Wasser etc

Wid förehafwandet af Wätte och Tanums härads Tings Rätts hållne ransakning och d 18 Decemb. 1755 fälte, samt Kongl. HofRättens ompröfwande understälte utslag, öfwer giästgifwaren Anders Jonsson i Nedre Eist, som blefwit dömd, för thet han slagit Båtsmannen Asmund Kabels hustru Merta Andersdotter, at hon theraf döden liutit, har wäl Kongl. HofRätten befunnit, at Anders Jonssons broder Oluf Jonsson på Hallen, låtit hos TingsRätten under ransakningen, gifwa tillkiänna, att Anders Jonsson skäll under tiden wara thes förstånds rätta bruk betagen, och at TingsRätten på Olof Jonssons begiäran till uplyssning thärutinnan, eedeligen afhördt drängen Hans Halfwardsson och pigan Catharina Pärsdotter; Men som Anders Jonssons hustru, Laurina Bock, utj en till Kongl. HofRätten ingifwen skrift, thenna omständighet ytterligare anmält och med åtskilligas utgifne Attester, sökt sådant bewijsligit giöra; Altså blifwer häradshöfdingen anbefalt, at om thenna giästgifwaren Anders Jonssons anmälte hufwud swaghet, widare ransakning skyndesammast anställa, och thensamma Kongl. HofRätten tillsända: Hwarwid häradshöfdingen, så wijda thet icke redan skiedt, bör med tings Rätten sig tillijka utlåta öfwer gränts

Ny sida

Inspectoren Gustav Wirells förhållande, tå Anders Jonsson förenämde swåra medfart, emot Merta Andersdotter, utöfwadt: Och Wij befalla etc. JönKiöping d 12 Martii 1756

På Kongl. HofRättens wägnar

I. Lange

G:A.Rutenschiöld

/ Jochim Wetterberg

L:V:A:F?

Thereffter tillfrågades hustru Laurina Bock, hwilcka the äro, som lämnadt henne the utj Höglåfl. Kongl. HofRätten, jemte hennes Supplique ingifne Attester om hennes mans hufwudswaghet? Swar: at thesamma äro Nämдемannen Anders Biörnsson i Rissängen, Bonden Olof Ohlsson i Håfwe, Bonden Anders Biörnsson i Öfre Nyseröd, Torparen Erick Rännicksson och Crono=Båtsman Hans Boije, hwilcken nu är borttCommenderad med the andra Båtsmän; men the förstnämde fyra, äro nu tillstädes at besörja sina afgifne Attester.

Fråg: Hwarföre hon icke då, medan ransakningen påstod öfwer hennes man, hade thessa wittnen fram, at höras?
Swar: Att hon då ej wiste af flere Wittnen, än förenemde hennes Torpare Erick Rännicksson, utan sedermera fådt wetta om the andra.

TingsRätten lät för sig komma af thesse förenämde personer, Bonden Olof Ohlsson i Håfwe, och sedan han ojäfwad aflagdt then wanliga wittnes eeden och fådt behörig åtwarning, at ack-

Ny sida

ta sig för mened, och icke thärigenom försätta sin siels salighet, wittnade han följande: Att aldrig hafwa haft något umgänge med gästgifwaren Anders Jonsson, utan nästledne hösteTing war wittnet wid Rätten tillstådes, då saken emellan gästgifwaren och Bonden Hans Juhlsson i Båleröd, som han hade slagit, upropades, bad gästgifwarens Fader, Nämndemannen Jon Ohlsson i Sundby, som satt i Rätten, sin son at han skulle wackert förlijkas med sin Contrapart, elliest far du illa, hwilcket sonen ej wille, utan gick ut dock sedermera fådt höra, at the äro blefne förlijkte, mera säger sig icke wetta om gästgifwaren at berätta. Upläst och widkändt.

Wittnet tillfrågades om han har någon afskrift af sin gifna attest?

Swar: nej, at han ingen afskrift theraf har.

Fråg: Hwilcken som skrefwit Attesten för honom?

Swar: at Kyrckio Inspectoren Johan Woldauer har skrefwit alla Attesterne och har för honom giordt samma berättelse, som han nu på sin Eed giordt för Rätten, men har Kyrckio=Inspectoren, som har satt wittnes namn under attesten, annorlunda skrefwit, thet får han förswara.

Härwid yttrade sig hustru Laurina, at hon har Kyrckio Inspectorens vidimerade afskrifter af alla utj Kongl.

HofRätten ingifne Attester, och thesamma framgaf.

Therefter blef för wittnet then attest som bemälte Kyrckio Inspector för wittnet skrefwit och underskrefwit, upläst; hwilcken wittnet aldeles bestridde, med utlåtelse, at hwarcken så sagd ell. kan säija, och thet så mycket mindre, som han al-

Ny sida *1754*

drig haft något umgänge med gästgifwaren.

2o)

Bonden Anders Biörnsson i Öfre Nysteröd före kallades, hwilcken för någon liten tid sedan wardt anlagadt för at hafwa stulit en häst ifrån en Bonde och farit öfwer till danska Norriet och såldt; men i brist af fulla bewis emot honom, är blefwen fördömd?

Ty admitterades han till wittnes eedens afläggande medan inga andra witterliga jäf war emot honom, som efter ärhållen behörig underrättelse om Edens rätta wigt och värde, berättade at ungefär för ett år sedan, kom gästgifwaren hem till wittnet och hade en Norsk man med sig, af hwilcken wittnet hade nys förut kiöpt en häst, och war therpå skyldig några daler, tillika med en gästgifwarens släcktinge, Bonden Oluf Jöransson i Norrby, då gästgifwaren förde ordet för then Norske, som och logerade hos gästgifwaren, och fordrade thesse pänningar; Wittnet uhrsäcktade sig, at icke nu wara stadd wid pänningar, utan lofwade om någre dagar willia betala them, men gästgifwaren wille intet wänta, utan hotade, at taga bortt, hwad han öfwerkommer, thärest wittnet icke betalar pänningarne och ref neder några Kläder, som hängde på wäggen; wittnet bad gästgifwaren låta blifwa sådant, efter han icke war någon Crono Betient. Gästgifwaren lät åter förstå, at han war så god, som en Crono=Betient, dock rörde gästgifwaren ingen ting sedan, at wittnet hade warnadt honom, at låta blifwa sådant, sedermera kom wittnet öfwerens med then Norrske, at han kiöpte af wittnet en föhlsunge, och therige-

Ny sida

nom fick sin betahlning; mera sade sig icke hafwa om gästgifwaren at berätta: säijandes sig thess utan? icke hafwa haft mycket umgänge med honom, upläst och widkändt.

TingsRätten lät thereafter för thetta wittnet upläsa then Attest Woldauer i hans namn skrefwit; hwarefter wittnet yttrade sig, at icke annorlunda kan wittna, än han nu på sin eed sagdt, och ej kan intyga, at gästgifwaren war toku ell: galen.

Om thenne Woldauers pärsson, fandt TingsRätten nödigt, at Hö(g)lofl. Kungl. HofRätten i diupaste ödmuckhet lämna then underrättelsse: att han här i Bohus och Elfsborgs Län warit Kyrckio=Inspector, men för otroget umgänge med Kyrckiornes medel, måst taga flyckten, och för 5 ell. 6 år sedan, inkommen på Konungens leigde? bref, och ingen domb ännu fådt, utan uppehåller sig wid Strömstad och skrifwer för allmogen och andre, kunnandes TingsRätten nu ej heller giöra någon reflexion på hans skrefne afCopierade vidimerade och nu befundne oriktige, utan lades the å sijdo.

3o)

Torparen Erick Rännicksson inkallades, hwilken ärindrades, at hans hustru wore af gästgifwaren, under then öfwer honom hållne ransakning, med hans egen hustru, misstänckte hållne, at hafwa honom förgiordt; dock som gästgifwaren sådant återkallad, och icke något annat jäf emot honom kunde anföras, tillstaddes honom

Ny sida

wittnes Eden aflägga, och thereafter förmantes, at ej något mera om giästgifwaren berätta, i frucktan för Guds straf, än han på sitt samwete wett samt wara, hwilcket han låfwade och på sin eed berättade: Att om Häljemässe tiden 1754 kom giästgifwaren en gång hem och hade warit i skiuts med en Kiärra, then han wille taga isär, och sätta in i Redskapshuset, och tog så af thet ena hiuhlet, men thet andra kunde han intet få af för beck och tiära skull, som hade fäst sig framför hiuhlet, hwilcket wittnet, som stod på gården, såg, och therpå gick till giästgifwaren och frågade om han får hielpa honom?, Giästgifwaren swarade ej thärtill, utan wittnet tog i hiuhlet, medan giästgifwaren stod på andra sijdan och hölt i Kiärran, at draga axeln utur hiuhlet, och drog så starckt 2ne gånger, att wittnet kom med benen ifrån marcken liggandes på hiuhlet, men fick thet intet af, då blef giästgifwaren ond, och frågade kan du intet hålla på så skall iag lära dög at hålla, på det Wittnet swarade ja wist kan jag hålla på. Hwareffter giästgifwaren tog till en yx som låg strax bredewid och thermed swinge? wittnet öfwer hufwudet och hög af axeln på Kärran så wittnet blef räd och gick sin wäg; wijdare berättar wittnet: at i höstas 2ne hælgedagar woro efter hwarandra, såg wittnet giästgifwaren bägge dagarne, då folcket woro i kyrkan, gå up åt bärigen med Rönnelövs qwister under armen, men om giästgifwaren hade thär, eller annorstädes några snaror ut-

Ny sida

satte, wett wittnet intet, och åter en gång hände sig, då wittnet hade sitt wåningsrum på giästgifware gården, at H Adjuncten Baggers tienstegåsse kom till honom, som brukar at sy, om en söndags afton något sent, och bad wittnet gå med sig utj giästgifwarestugan, och taga måhl af sig till en tröia, hwilcket wittnet effterkom, och när gåssen war gången, och effter wittnet förnam giästgifwaren med sin hustru, ännu wara uppe, honom sita med handen under kindbenet i en undertröja och sina Böxor, eliest afklädd, och hustrun utj spisen och gråta, therpå frågade wittnet them, hwarföre the icke ännu lagdt sig? då hustrun swarade, at hennes man eller som hennes Egne ord woro, Anders är så underlig, han will intet lägga sig, utan bad wittnet, at gå effter H Bagger, som bor straxt thärwid, at komma hit. Wittnet swarade, at han thet icke tör göra, utom giästgifwarens willia, som alt satt och teg; dock hörde honom säija, at han intet will gå i säng med sin hustru mera, och at aldrig bära på sin kropp, thet hon med sina händer giordt; Sedermera hörde wittnet giästgifwerskan bedie sin man några gånger wänligen, at wittnet fick gå effter H. Bagger, som han alt teg och intet swarade, ock omsider samtyckte thärtill med thesse orden, så gå då,

Ny sida

Wittnet gick sedan och hade herr Bagger med sig tillbaka och fölgde honom in i stugan, men wittnet gick sedan ut i sitt rum och passade på, när H Bagger gick thärfifrån och fölgde honom åter hem; Om mårgon gick wittnet in i giästgifwarestugan och satte sig at sy, på omtalte gåsses tröija, och när giästgifwaren war upstigen utur sängen, såg wittnet honom gå fram och tillbaka på stugu gålfwet i sin undertröja och Böxor, som han intet skulle wara rätt klok, talte för sig sielf, stundom swor och stundom giorde flatt? (Aé:Det tycks stå så) Löije, och hörde honom en gång säija, diufwulen skall besittia dig, men hwad eller hwilken han thermed mente, wett wittnet intet, giästgifwaren tog sedan en yx och fölgde med sin dräng till skogen, dock kom straxt tillbaka med några Rönebärs qwistar under armen och lade yxan ifrån sig under bordet, och gick sedan till H Bager, och när giästgifwaren då kom igen war han helt annorlunda till sinnes, ty då bad han Gud om hielp och wara sig nådig. Åter hände sig en annan gång, at en Norsk kom resande, som skulle hafwa skiuts, then giästgifwaren skulle gå effter, men i thet ställe gick och lade sig at såfwa under ell. wid ett bärg, så at annan anstält måtte giöres om skiutz för then Resande, så at thet icke altid

Ny sida

är ricktigt med giästgifwaren, mera hade wittnet sig icke kunna påminna, hwareffter thess wittnesmåhl uplästes och widkändes. H. Adjuncten Bagger, som nu war tillstädes och förut såsom ett edeligit wittne i thenne sak blefwen hörd, lägger thetta thärtill, at giästgifwaren förekommer honom, som skulle han hafwa något på sitt samwete och dessutan är af ett argt sinne, så at, när han får några supar till, wett han intet hwad han giör.

4o)

Nämдемannen Anders Björnsson i Rijsängen inroptes och ojäfwad aflade wittnes eeden, och effter skiedt påminnelse, at ackta sig för then siäla=wåda, meenEd med sig förer, wittnade at icke kunna intyga, at giästgifwaren är stundom aldeles toku och galen, men underligen har han honom förekommit 2ne gånger, som han talt honom till, då han hwarcken welat swara ell. tala, utan gådt och tänckt som thet skolat felts honom något, och åter thess emellan talt och swaradt, som en annan människia; och i höstas hände sig wid Tinget, då Klockaren Erick Sylvander hade stämdt giästgifwaren stämdt (Aé: Det står så) för skogshygge, at när de woro in för Rätten, at giästgifwarens fader Nämдемannen Jon Ohlsson i Sundby bad sin sohn at förlijkas med Klockaren, hwilcket och

Ny sida 614 1110

Rätten styrckte till, och nögd, så blef gästgifwaren så ond, at han skifftade färger i ansiktet och gick på dörren, hwarefter fadren förlikte saken: wijdare berättar wittnett, at gästgifwarens Fader åtskillige gånger beklagadt sig öfwer sin sohns upförande, och sagdt at thet wore honom en dyr sohn; mera säger sig icke hafwa at berätta, som thenne sak kan angå. Upläst och widkändt.

Hustru Laurina Bock tillfrågades, om hon har flera wittnen, som hon will skola höras om hennes mans hufwud swaghet?

Swar: Nej, at hon inga flere wittnen har igen, mer än Crono=Båtsmannen Hans Boije, som är borttCommenderad till siös med de andra Båtsmän i Cronans tjenst, och ej wett hwarest han är wistande, som hon mycket beklagar, effter thet är hennes förnämsta wittne.

Åhr och dag, som förut skrefwit står
På uhrtijma Tings Rättens wagnar
(Aé: Inget namn)

Ny sida

11 28 Dec 1120

d 22 Aprilis församlade sig åter förutnämde Uhrtijma Tings Rättens Ledamöter, och thärwid äfwen närwarade Crono Befallningsman med Ländsmannen och en stor hop Allmoge.

Och så snart Arrestanten, för thetta gästgifwaren Anders Jonsson, wardt ifrån sitt fängsle entledigad och för Rätten lös och ledig inkommen, före kallades gräntse Inspektoren H Gustav Wirell för hwilcken blef, af then håldne ransakning, öfwer förenämde gästgifware upläst then berättelse, som gästgifwaren giordt om bem:te gräntse Inspector; hwarefter Inspektoren thensamma till alla delar widgick, och lade thetta thärtill, at under theras samtahl gästgifwaren och han hade om mårgonen, bad gästgifwaren honom, at följa sig till Klockaren Erick Sylvander i Gibberö, at upsättia en skriff them emellan, effter Klockaren köpt gården Neder Eigst med gästgifwerijet af gästgifwaren, hwilcket Inspektoren låfwade gästgifwaren som och war ordsaken at the fölgdes åt ut och skulle gå till klockaren, då thet omtalte torpet Klefwen hwarest the gingo in, låg them i vägen: förklarades sig sedan H Inspektoren således, at han war på sin ämbets resa stadd, tå han om natten tog härbärg på gästgifwaregården, och om mårgonen skulle

GUSTAV
WIRELL

Ny sida

wijdare fortsättia sin resa till gräntsen och som gästgifwaren för honom angaf the 2ne oxar, som madame Zahn öfwerpracticerad till danska Norrjet, så fordrade och hans Ämbets skyldighet, at höra therefter, om så i sanning war, at han fandt sig befogad henne therföre lagligen tilltähla. Delinquenten kunde icke neka, at ju ett sådant aftahl war them (Aé:emellan?), at the skulle följas åt till Klockaren Sylvander och skrifwa then skriften, men säger therhos at han aldrig kommit i then olycka om han icke kommit utj H Inspektorens sällskap och supet så mycket brännewijn på nyckter maga. Sedermera uplästes wijdare af Ransakningen alt hwad H Inspektoren i något mål kunde röra och therefter gaf therpå följande swar: säijandes hwad klockaren Sylvanders berättelse widkommer, at han skall legadt i grangården och såfwot Ruset af sig innan han om qwällen kom till honom, så nekar han intet, at han ju hade något i hufwudet, gick förthenskull ifrån torpet Klefwen, och lade sig på sängen i Båleröd, men ingen skall kunna öfwertyga honom, at han war öfwerlastad.

H Inspektoren tillfrågades, hwarföre han icke fullgiordt sin låfwen, han skall gifwit gästgifwerskan, då hennes man, som war drucken fölgde H Inspektoren ifrån Eigst, at skaffa honom wäl och oskad tillbaka?

Swar: at gästgifwerskan aldrig tog then försäckran

Ny sida

(Aé: En del av texten försvinner i inbindningen i höger kant. För mig självklara ord fyller jag i, även om de inte syns helt och hållet)

af honom, mindre sådant kunnat låfwa, utan sade at, om gästgifwerskan thet kan öfwertyga honom, will han gärna lida. Hustru Laurina beklagade sig thäremot, at ingen war då tillstädes, som hörde thet, när han försäkrade henne therom.

Wijdare frågades Inspektoren, hwarföre han icke gick in igen på torpet Klefwen och halp then stackars Båtsman Kables hustru, när han stod ut för huse Knuten, då gästgifwaren hade henne baklänges i en säng och slog, då hon ropte på H Inspectoren at i Jesu namn komma at hielpa sig?

Swar: at han intet hörde hustruns rop, fast än han både stod och gick utanför huset, och wäntade på at gästgifwaren skulle komma ut, at följas åt till Klockaren, som han hade låfwadt gästgifwaren. men när han förnam honom icke komma ut, så gick han som före är sagdt till Båleröd och lade sig litet på sängen.

Frågad: Hwarföre han icke af Chrestelig Kiärlek för sin nästa och medlidande för gästgifwaren, som war blefwen genom supandet hans wän, söckte i början at stilla thet owäsende, gästgifwaren hade med gamla gubben och hans hans(Aé: Det tycks stå så- borde väl ha stått "hustru") och them slog och illa handterade?

Swarad: Att han wäl sade till honom, at han intet skulle slås med Krymplingar och Kiärringar men att han märckte thet intet kunde hielpa, utan giästgifwaren war likasom rasande och galen, så tordes han intet blifwa inne, utan gick ut.

Protocollet uplästes. Och sedan ingen af Parterne

Ny sida

hade något mera at påminna, ej heller på tillfrågan Crono=Befallningsman, som warit actor i saken, så stannade uhrtijma Tings Rätten utj följande utslag, som offentliggen afsades.

Utslag

Sedan nu således, som föregående utwijsar, ransakadt är, öfwer H gräntse Inspektoren Gustav Wirells förhållande, tå Anders Jonsson utöfwadt then swåra medfart emot Crono Båtzman Asmund Kabells hustru, Merta Andersdotter, at hon theraf satt lifwet till och bemelte Inspector föregifwer icke allenast, at han warit på sin Embets resa stadd, då han om natten emellan d. 28 och 29 sidstl. Novemb: tagit härbärge på giästgifwaregården Nedre Eigst; hwarest han om mårgonen i sällskap med giästgifwaren supit så mycket brännewijn, at giästgifwaren warit öfwerlastad, och H Inspektoren effter egit widgående theraf hafft en sådan Kiänning i hufwudet, at han gådt till Bålleröd och lagdt sig, utan och hans Embets skyldighet warit, när giästgifwaren för honom angifwit de 2ne Madame Zahnds oxars öfwerpracticering till danska Norrjet, at åtminstone fråga thereffter, om han skulle finna sig befogad henne therföre at lagligen tilltähla; Så pröfwar uhrtijma Tings Rätten för rättwist, at sig icke wijdare kunna utlåta öfwer H gräntse Inspektoren Gustav Wirells äfwannämde förhållande, än till allerunderdånigst föllje

Ny sida

af Kongl. May:ts nådigste Förklaring af d 25 October 1733, emot Kongl. Förordningen angående Swalg och dryckenskap, henwijsa saken med alla sine omständigheter, jemte utdrag af then öfwer Delinquenten Anders Jonsson håldne ransakning hwad egenteligen offtanämde gräntse Inspector kan angå, till Lofl. Tullrättaren i Strömstad, som thärmed effter Lag lär förfara; Kommandes Delinquenten Anders Jonsson nu genast at afföras till sin förrige Arrest på Bohus Slätt.

Åhr och dag, som förskrefwet står.

På uhrtijma Tings Rättens wägnar

B?L? H. Wasser

VT 17 februari

Bild 1220

No 8 Nils Simonssons på **Rossö** hustru har avlidit. Bouppteckning inges och fadern förklaras vara förmyndare för ogifta dottern. Marin.

Bild 1250

No 15 Mål som avser Östra och Västra **Hämmen**. "Hemsyn" som förrättats 10 okt. 1755 företes och intas i protokollet.

Bild 1290

No 19 Mål betr. Sälten

Bild 1310

No 22 Mål, där många bl.a. **Rossöbor**, även Björn Jonsson, fast här står det Björn Jönsson, stämt en tullare. Fortsättning från tidigare ting.

Bild 1470

No 40 Sergeant Johan Grahn stämmer en bonde i Guddebo för att få tillbaka pengar, som han lånat ut till honom. Målet skulle återkomma.

Bild 1500

No 47 Bryngel Sörensson i **Hedängen** stämmer sin dotter Margaretha Bryngelsdotter för en bortkommen förseglad pung.

Bild 1510

No 48 Bryngel Sörenssons i Hedängen ärende mot mågen Anders Halfwordsson fortsätter. Ett långt prot.

Bild 1550

No 50 Nm Michael Nilsson på **Rossö**- FÄtavla 252- tillsamman med grannar har träffat en förening som avser Rossö och Norr Galtö-bor om hur de skall sköta ett ostrongrund, kallat Råholms? sund- se PRINT.

Bild 1620

No 62 Mål mellan Bryngel Sörensson i **Hedängen** och hans måg Anders Halfwordsson. Bryngel hade anklagat mågen för att inte ha gett Bryngel den vård han hade rätt att fordra.

Bild 1650

No 50 Brukspatron Carl Robsam kärande stämmer adjutanten Peter **Laurentin** att betala en räkning. Swaranden ber om uppskov. Han åberopar sin hustrus sjukdom och 2 nämndemän intygar att hustrun är svårt sjuk. Laurentin uppger att han måste själv ha tillsyn till henne dag och natt eftersom han "ingen annan kan lida".

Bild 1700

Sommarting 15 juni i Vik

Prot:ts mål nr 2 följs av mål med nr 14, båda tycks avse samma ärende. Numreringen 14 oförklarlig.

Bild 1860

No 25 Målet mellan sergeant **Grahn** och bonden i Gudebo fortsätter.

Bild 1890

No 30 Målet mellan brukspatron Robsam och adjutant **Laurentin** fortsätter. Laurentin infinner sig inte. Rätten redogör för vad den vet om ärendet och utslaget blir att Laurentin hade skulder med flera olika belopp och fick dessutom böter utdömda för att han inte infunnit sig vid tinget. Summan för vad han har att betala anges inte. Man slutar med att Robsam uppmanas söka indrivning om han inte får betalt för vad han har att fordra. – se PRINT av utslagets avslutning.

Bild 1940

No 35 Mål. där man behandlar fordran för ersättning i samband med olika förrättningar avseende dråpet på Hagetorp, som f. gästgivaren på **Eigst** gjort sig skyldig till.

Bild 2100

No 45 Målet mellan Bryngel Sörensson i **Hedängen** och hans dotter och måg fortsätter. Det gäller både något, som avser mågens och dotterns köp av gården och Bryngels missnöje med hur han blivit omhändertagen. Som vanligt ett långdraget mål.

Bild 2420

HT 19 okt i Vik

Bild 2470

No 9 Adjutant Laurentin stämmer brukspatron Robsam om hans fordran. Eftersom Robsam är bosatt i Strömstad skall hans ärende behandlas vid rådhusrätten där, varför häradsrätten avslår hans ansökan.

Bild 2750

Lagfartsprotokoll

Bild 2770

No 10 Sälten- 2dra

Bild 3380

”Tingsskrivning” för VT

Bild 3430

17 februari 1756

No 6 Effterföljande förening och förpantningsbref togs sålunda lydande.

År 1756, d. 28 Febr. woro hör uppå mitt häradsskrifware Boställe Rellen, bräcklige pigan Gertru Torstensdotter från **Döltorp**, nu i Södre Hålt Skee sochn wistande, tillika med hennes Fader Torsten Sifwersson i Dölltorp, så ock Förmyndaren hennes moderbroder Nills Björnsson i bem:te Söder Hålt, då denne Omyndige pigan Gertru Torstensdotter, så wäl som hennes Förmyndare Nills Björnsson begjärade, det måtte nu skriftteligen författadt blifwa: Föst huru mycket henne i sin möderne arf

Ny sida

arf, effter sin afl. moder Anna Björnsdotter, samt morfadren sahl. Björn Nillsson i Hålt, inalles tillfallit, och sedan hwad säkerhet, som hon nu och framdeles för samma arf, som hos Fadern Torsten Sifwersson i Dölltorp ännu är innestående hafwa kan. Jämwäl hwad Ränta, som deraf i wänlig förening falla bör, hwarutinnan befunnits.

1:mo Effter åtskillige skifftebref, såsom år 1730, d. 30 April effter modren Anna Björnsdotter i odelsjorden på Döltorp

6 dr 4 $\frac{1}{2}$ 2/3

och lösören

3 : 24 $\frac{1}{3}$

S:a

9:d: 29 $\frac{1}{2}$.

som är utom 7 dr 14 $\frac{1}{2}$. moderns gångkläder den berörde Gertrud i fadrens bröd nyttjat, enligt en påskrift å samma skifftebref af d. 14 Junii dito anno, hafwa sahl. Björn Nillsons i lifwe warande Barn förrärat sin systerdotter förenemde Gertru de Trettjofem dr. Smt myntetegn, som sahl. Björn Nillsson utlånt till sin måg Torsten Sifwersson

35:-

OSV – se PRINT

Bild 3500

No 14

Aé: En arvsförening inlämnas från Hälje Olsson på Norre Koster - se PRINT- DisGen 5008

Bild 3870

No 13

Testamente skrivet av Bryngel Sörensson i **Hedängen**.